Lord Byron's Armenian exercises and poetry.
Byron, George Gordon Byron, Baron, 1788-1824.
Venice : In the island of S. Lazzaro, 1870.

http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b

HathiTrust
www.hathitrust.org

Public Domain
http://www.hathitrust.org/access_use#pd

We have determined this work to be in the public domain, meaning that it is not subject to copyright. Users are free to copy, use, and redistribute the work in part or in whole. It is possible that current copyright holders, heirs or the estate of the authors of individual portions of the work, such as illustrations or photographs, assert copyrights over these portions. Depending on the nature of subsequent use that is made, additional rights may need to be obtained independently of anything we can address.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by
INTERNET ARCHIVE

Original from
DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

LORD BYRON'S

ARMENIAN EXERCISES

AND

POETRY

VENICE

IN THE ISLAND OF S. LAZZARO.

—

1870

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

Tr. R.
821.76
B996AR
A28

478506

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

LORD BYRON'S

ENGLISH AND ARMENIAN

HANDWRITING

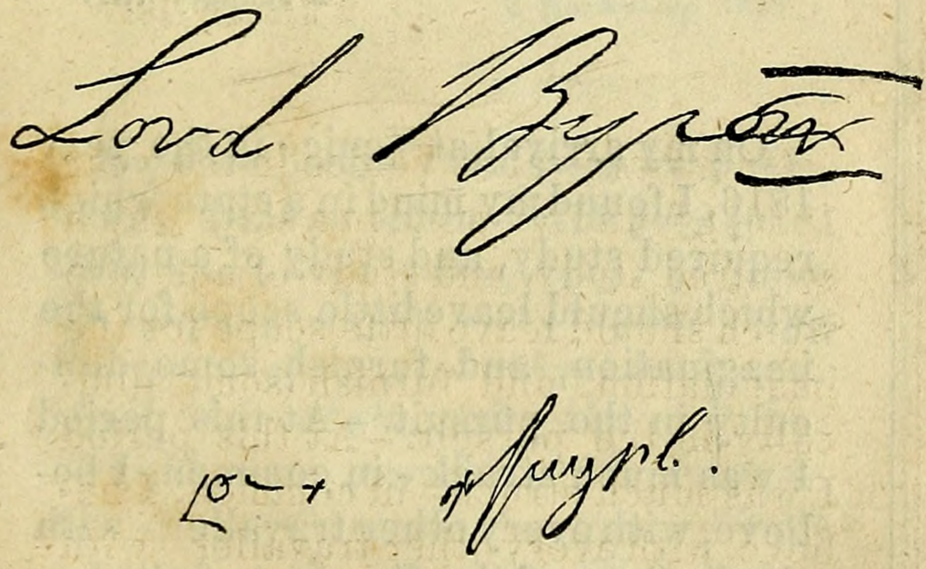

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

FROM THE LETTERS

OF LORD BYRON

2 January 1817

On my arrival at Venice in the year 1816, I found my mind in a state which required study, and study of a nature which should leave little scope for the imagination, and furnish some difficulty in the pursuit. – At this period I was much struck – in common, I believe, with every other traveller – with the Society of the Convent of St. Lazarus, which appears to unite all the advantages of the monastic institution, without any of its vices. — The

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ի ԹՂԹՈՑ

ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԻ

2 Յունուար 1817

Յորժամ յամին 1816 հասի ես 'ի Վենետիկ՝ կարեւոր պէտս անձին իմոյ զուսմանց հրահանգս համարեցայ, զի խուն մի պարապ առցեն ստեղծաբան ցնորք մտացս, և զի ոչ յոյժ հեշտեաւ կարացից 'ի ձեռս բերել զայնոսիկ: — Ի ժամանակի աստ յայսմիկ յոյժ հիացեալ էին միտք իմ, որպէս և այլոց ամենայն ուղևորաց, ընդ միաբանութիւն կրօնաւորելոցն 'ի սուրբն Ղազար, որք լիուլի յանձինս բերեն զամենայն բարեմասնութիւնս մենաւորութեան կենօք վարժե-

neatness, the comfort, the gentleness, the unaffected devotion, the accomplishments, and the virtues of the brethren of the order, are well fitted to strike the man of the world with the conviction that there is another and a better even in this life. — These men are the priesthood of an oppressed and a noble nation, which has partaken of the proscription and bondage of the Jews and of the Greeks, without the sullenness of the former or the servility of the latter. This people has attained riches without usury, and all the honours that can be awarded to slavery without intrigue. But they have long occupied, nevertheless, a part of the House of Bondage, who has lately multiplied her many mansions. It would be difficult, perhaps, to find the annals of a nation less stained with crimes than those of the Armenians, whose virtues have

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

լոյն, և անբաժք են 'ի Թերութեանց նոցին: Քանզի մաքրութիւն, խաղաղացեալ և բարեկեաց վարք, ազնուականութիւն և անկեղծաւոր եռանդն յաստուածայինս և առաքինի հանգամանք միանձանց կղզւոյս այսորիկ, յոյժ 'ի Ճահ գան առ 'ի յաղթահարեալ հաւանեցուցանել զաշխարհասիրացն միտս՝ զի և աստէն իսկ 'ի կենցաղումս գոյ այլ ինչ և առաւել լաւագոյն: Սոքա են քահանայք հարըստահարելոյ՝ բայց առատամիտ ազգի, որ կցորդ եղև տառապանաց և գերութեան Հրէից և Հելլենացւոց, բայց անարատ գտաւ յառաջնոցն խստասրտութենէ և 'ի վերջնոցս անարգ վատութենէ. որ Ճոխացաւ ընչիւք առանց վաշխից և տոկոսեաց, և լի եղև ամենայն փառօք զորս մարթ իցէ ունել 'ի ստրկութեան առանց խաբկանաց. և սակայն զժամանակս երկայնս եկաց մնաց նա 'ի տան կապանաց, և յաւուրս յետինս առաւելաւ բնակութիւն նորա անդէն: Դժուարին իմն թուի ինձ գտանել յիշատակարանս ազ-

been those of peace, and their vices those of compulsion. But whatever may have been their destiny – and it has been bitter – whatever it may be in future, their country must ever be one of the most interesting on the globe ; and perhaps their language only requires to be more studied to become more attractive. If the Scriptures are rightly understood, it was in Armenia that Paradise was placed.– Armenia, which has paid as dearly as the descendants of Adam for that fleeting participation of its soil in the happiness of him who was created from its dust. It was in Armenia that the flood first abated, and the dove alighted. But with the disappearance of Paradise itself may be dated almost the unhappiness of the country ; for though long a powerful kingdom, it was scarcely ever an indipendent one, and the satraps of Persia

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

գաց այնչափ ազատս 'ի մեծամեծ եղեւանց իբրու զՀայոցն. քանզի առաքինութիւնք նոցա խաղաղութեան են արգասիք, և թերութիւնքն բռնադատութեան արդիւնք: Սակայն զինչ և լեալ իցէ բաղդ նոցա, արդարև բա՛ղդ դառն, զինչ և յապագայմն լինիցի, այլ աշխարհ նոցին յամենայն ժամանակս կացցէ մնասցէ իբրև զմի յառաւել պատուականացն ընդ ամենայն տիեզերս. և բարբառ նոցա առ հաճոյագոյն ևս լինելոյ թերևս ոչ իմիք կարօտասցի, բայց մտադիւրագոյնս արդեօք յուսումն նորին թևակոխելոյ: Եթէ `ուղղութեամբ ոք իմաստից սրբախօս տառիցն խելամուտ լինել կամեսցի, 'ի Հայոց աշխարհին զԵդեմն տնկեաց Աստուած, 'ի Հայս, որ որպէս և ամենայն սերեալքն յԱդամայ, կարի ծանրագնի զփոխարէնն կշռեաց ընդ վաղանցիկ հաղորդակցութեան երկրի իւրոյ յերջանկութիւնն այնորիկ որ ստեղծաւ 'ի փոշւոյ նորա: Ի Հայս՝ զառաջինն համաշխարհական հեղեղաց ցածեան ջուրք, և

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

and the pachas of Turkey have alike desolated the region where God created man in his own image.....

TO MR. MOORE

5 December 1816

By way of divertisement, I am studying daily, at an Armenian monastery, the Armenian language. I found that my mind wanted something craggy to break upon; and this – as the most difficult thing I could discover here for an amusement – I have chosen, to torture me into attention. It is

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

աղաւնեակն եգիտ դադար ոտից իւրոց։ Այլ յաւուրց ժամանակացն յորս Եդեմն անհետացաւ, եկին հասին թերեւս և աղէտք աշխարհին. և թէպէտ ած նա զբռամբ և զզօրաւոր թագաւորութիւն, այլ միահեծան պետ չեղև երբէք. և Նախարարք Պարսից և դեհպետք Տաճկաց փառթարեալ ապականեցին զաշխարհն յորում եստեղծ Աստուած զմարդն 'ի նըմանութիւն պատկերի երեսաց իւրոց։...

ԱՌ Պ. ՄՈՒՐ

5 Դեկտեմբեր 1816

Ի զբօսանս անձին ուսանիմ զՀայոց լեզու 'ի մենաստանին Հայոց։ Քանզի և տեսանեմ քաջ եթէ դժուարաձեռնարկելի ինչ պիտոյ է մտացս՝ յոր խորտակեսցի. և զի աստանօր դժուարագոյնն է սա 'ի զբօսանս, ընտրեցի խոշտանգել զիս յայն պարապելով։ Ճոխ է լեզուս, և առատապէս փոխարինէ եթէ ոք աշ֊

a rich language, however, and would amply repay any one the trouble of learning it. I try, and shall go on; – but I answer for nothing, least of all for my intentions or my success. There are some very curious Mss. in the monastery, as well as books; translations also from Greek originals, now lost, and from Persian and Syriac etc.; besides works of their own people. Four years ago the French instituted an Armenian professorship. Twenty pupils presented themselves on Monday morning, full of noble ardour, ingenuous youth, and impregnable industry. They persevered, with a courage worthy of the nation and of universal conquest, till Thursday; when fifteen of the twenty succumbed to the six-and-twentieth letter of the alphabet. It is, to be sure, a Waterloo of an alphabet – that must be said for them. But it is so like these fellows,

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

խառ լեցի յուսումն նորին։ Փորձ փոր-
ձեմ և յառաջ ընթացայց, սակայն ոչ
ինչ երաշխաւորեմ, եւ առաւել զդիտա-
ւորութեանցս իմոց և զարգացմանցս 'ի
նոյն։ Են 'ի մենաստանիս ձեռագիր մա-
տեանք կարի արժանաւորք հետաքննու-
թեան, են և այլ մատեանք, են և թարգ-
մանութիւնք 'ի յունական սկզբնագրոց
որոց ոչ երևին բնագիրք առ մեզ, որ-
պէս և 'ի պարսկականէն իսկ և յԱսոր-
ւոցն և այլն․ բաց յերկասիրութեանց որ
բնիկ ազգայնոցն են։ Ի չորից ամաց հետէ
հաստատեցաւ 'ի Գաղղիա, վարժապետ
հայկական լեզուի․ աշակերտք քսան թը-
ւով մտին անդր յառաւօտու երկուշա-
բաթին, վառեալ ազնուական իմն եռան-
դեամբ, երիտասարդք հանճարիմաստք,
և անհամեմատք 'ի ճարտարութեան։
Պինդ կացին եռանդեամբ՝ արժանի ազ-
գին և աշխարհակալ յաղթութեանն՝ մին-
չև ցօրն երեքշաբաթի, յորում հնգետա-
սանք 'ի քսանից յաղթահարեցան 'ի քը-
սանևվեցերորդ գիր աթութայիցն։ Ար-

to do by it as they did by their sovereigns – abandon both; to parody the old rhymes,

« Take a thing and give a thing » –
« Take a king and give a king. »

TO MR. MURRAY

4 December 1816

I wrote to you at some length last week, and have little to add, except that I have begun, and am proceeding in a study of the Armenian language, which I acquire, as well as I can, at the Armenian convent, where I go every day to take lessons of a learned friar, and have gained some singular

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

դարև իսկ Վադերլոյ է աթութայից , զայս այսպէս արժան է ասել զնոցանէ : Քաջ իսկ 'ի դէպ բնաւորութեան մարդկանդ , զայն ինչ առնել ընդ աթութայսն , զոր ինչ արարին ընդ Թագաւորս իւրեանց , լքանել զիւրաքանչիւրն , 'ի դէպ իսկ ե- լեալ նոցա նախնոյ առակին .

« Առ զայս և տուր զայն ».

« Առ արքայ և տուր արքայ » :

ԱՌ Պ · ՄԸՐԻ

4 Դեկտեմբեր 1816

Երկարագոյնս գրեցի Քեզ յանցելում եօթնեկի , և սակաւ ինչ յաւելից , զայն միայն եթէ սկսայ և յառաջ վարեմ զու- սումն հայկական լեզուի , յոր հրահան- գիմ ըստ իմուամ կարի 'ի մենաստանին Հայոց , ուր երթամ առնուլ դաս 'ի բա- նիբուն կրօնաւորէ ումեմնէ . և ծանեայ նորահրաշ և ոչ անպէտ տեղեկութիւնս

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

and not useless information with regard to the literature and customs of that oriental people. They have an establishment here – a church and convent of ninety monks, very learned and accomplished men, some of them. They have also a press, and make great efforts for the enlightening of their nation. I find the languages (which is twin, the literal and the vulgar) difficult, but not invincible (at least I hope not). I shall go on. I found it necessary to twist my mind round some severer study, and this, as being the hardest I could devise here, will be a file for the serpent.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by
INTERNET ARCHIVE

Original from
DUKE UNIVERSITY

ինչ զմատենագրութենէ և զսովորութ՟եց ազգին այնորիկ։ Է նոցա աստանօր տեղի բնակութեան, եկեղեցի և մենաստան ինն-սուն միանձանց, յորոց ոմանք արք հը-մուայք են և հրահանգեալք։ Է նոցա և տպագրատուն և մեծաւ ջանիւք զհետ են 'ի լուսաւորել զազգն իւրեանց։ Դը-ժուարին թուի ինձ լեզուն (որ յերկուս ազգս բաժանի 'ի գրոց և յաշխարհիկ) թէպէտ և ոչ անյաղթելի (որպէս յու-սամ)․ յառաջ դիմեցից։ Հարկ համա-րեցայ կաշկանդել զմիտս խիստ ուսմամբ իւիք, և զի սա որպէս կարծեմ՝ խստա-գոյնն է աստանօր՝ խարտոց օձին եղիցի։

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻՒՆՔ

ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԻ

LORD BYRON'S

TRANSLATIONS

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ՀԱՏՈՒԱԾՔ

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆՆ ՀԱՅՈՑ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼՔ

Ի ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԷ

ի հրահանգս անձինն ի

հայ բարբառ

Արշակ մեծ արքայն Պարսից և Պարթևաց, որ և ազգաւ իսկ Պարթև, ապստամբեալ ասեն ’ի Մակեդովնացւոցն, և թագաւորել ’ի վերայ ամենայն արևելից, և Ասորեստանեայց. և սպանանել զԱնտիոքոս թագաւոր ’ի Նինուէ, հնազանդեցուցանել զամենայն տիեզերս ընդ ձեռամբ իւրով։

Սա թագաւորեցուցանէ զեղբայր իւր զՎաղարշակ ’ի վերայ աշխարհիս Հայոց. պատեհ իմն համարեալ այսպէս անշարժ իւրոյ թագաւորութեանն լինել։ Եւ քա-

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

PIECES

OF THE ARMENIAN HISTORY

TRANSLATED

BY LORD BYRON

to exercise himself in the arm. language

Arsaces the great king of the Persians and Parthians, is said with the Parthians to have revolted from the Macedonians, to have reigned over all Assyria and the east; and having slain the king Antiochus at Nineveh, to have reduced the world under his dominion.

He appointed his brother Valarsaces King of Armenia, rightly deeming that his dominions would thus become more secure and consolidated. He

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ղաք Թագաւորութեան տայ նմա զՄրծ-բին. և սահմանս հատանէ նմա զմասն ինչ յարևմտեայ Ասորւոց, և զՊաղեստին, և զԱսիա, և զամենայն միջերկրեայս, և զԹիտալիա՝ 'ի ծովէն Պոնտոսի մինչև 'ի տեղին՝ ուր Կաւկաս յարևմտեանն յանգի ծով. և զԱտրպատական. «և այլ որչափ միտք քո և քաջութիւն հատանեն. զի սահմանք քաջաց, ասէ, զէնն իւրեանց. որքան հատանէ, այնքան ունի»։

Սորա կարգեալ զիշխանութիւն իւր մեծապէս, և հաստատեալ զթագաւորութիւն իւր՝ կա՛մ եղև գիտել սորա, թէ ո՛յք, և որպիսի՛ արք տիրեալ են 'ի վերայ աշխարհիս Հայոց մինչև ցնա. զքաջա՛ց արդեօք, եթէ զվատաց անցեալ ունի ըզտեղի։

Եւ գտեալ զոմն Ասորի Մարիբաս (կամ Մարաբաս) Կատինայ, այր ուշիմ և վարժ քաղդէացի և յոյն գրով, զոր յղէ առ մեծ եղբայր իւր Արշակ արժանի ընծայիւք, բանալ նմա զդիւանն ար-

bestowed upon him the royal city of Nisibin, and assigned the limits of his territory, one part from the west of Syria, and Palestine and Asia, and all the inland places and Thitalia from the Pontic sea to the spot where Caucasus ends in the western Ocean, and Atropatane, and „ whatever else thy prudence or valour may acquire. For to the brave, he says, their arms are boundaries, what they win, they wear„.

He, when he had completely tranquillized his kingdom, and established his power, desired to know, who and what sort of men had reigned before him over Armenia, and whether they were valiant or indolent.

Having chosen therefore a Syrian, Maribas (or Marabas) of Catina, a learned man, and very skilful in Chaldaic and greek literature, he sent him to his brother Arsaces, with proper pre-

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

քունի. և գրէ առ նա ձև բանից օրինակ զայս:

«Արշակ Թագաւոր երկրի և ծովու. որոյ անձն և պատկեր որպէս և է իսկ մեր Աստուածոց. իսկ բախտ և պատահումն՝ ՚ի վեր քան զամենայն Թագաւորաց. և մտաց լայնութիւն՝ որչափ երկնի ՚ի վերայ երկրի. Վաղարշակ կրտսեր եղբայր քո և նիզակակից, որ ՚ի քէն կարգեալ Արքայ Հայոց. Ո՛ղջ լեր ամենայն յաղթութեամբ:

Քանզի պատուէր ընկալայ ՚ի քէն՝ քաջութեան և իմաստութեան հոգ տանել, ոչ երբէք անփոյթ արարեալ զքոյում խրատու, այլ խնամ տարեալ հոգացայ ամենայնի՝ որչափ միտք և հասողութիւն բաւեցին:

Եւ այժմ ՚ի քումմէ խնամակալութենէ զետեղեալ Թագաւորութիւնս՝ խորհուրդ ՚ի մտի եդի գիտել, թէ ո՛յք ոմանք յառաջ քան զիս իցեն տիրեալ աշ-

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

sents, to entreat him to permit the inspection of the royal Archives; and furnished him with letters, of which the following is a specimen.

"To Arsaces king of Earth and Sea, whose form and image are like those of our Gods, but his fortune and fate above all monarchs, and the greatness of his mind such as is the heaven above the earth; Valarsaces his younger brother and fellow-soldier, appointed by him King of Armenia, sends health and victory in all things.

Since I received thy commands to cultivate valour and wisdom, I have never neglected this thine admonition; but have administered in all things with diligent care, to the extent of my capacity and power.

Being delegated by thee to this kingdom, I have resolved to inquire what order of men ruled over Armenia before me, and what was the ori-

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

խարհիս Հայոց. և ուստի նախարարու-
թիւնքս՝ որ աստ կան: Զի ոչ կարգք ինչ
լեալ աստ յայտնի, և ոչ մեհենից պաշ-
տամունք, և ոչ գլխաւորաց աշխարհիս
առաջինն յայտնի է, և ոչ վերջինն, և ոչ
այլ ինչ օրինաւոր. այլ խառն 'ի խուռն
ամենայն և վայրենի:

Վասն որոյ աղաչեմ զքո Տէրութիւնդ,
հրամայես բանալ զդիւանդ արքունի ընդ-
դէմ առնդ եկելոյ առաջի քոյոյ հզօր Տէ-
րութեանդ. զի գտեալ զըղձալին եղբօր
քոյ և որդւոյ՝ բերցէ զստոյգն փութա-
պէս. և զմեր հեշտութիւնն որ 'ի կամա-
կատարութենէ լեալ՝ քաջ գիտեմ խըն-
դութիւն քեզ լեալ: Ո՛ղջ լեր երևելիդ
բնակութեամբ 'ի մէջ Դիից »:

Եւ ընկալեալ Արշակայ մեծի զգիրն 'ի
ձեռաց Մար Իբասայ Կատինայ՝ մեծաւ
լոջմտութեամբ հրամայէ առաջի տանել
նմա զԴիւանն արքունի՝ որ 'ի Նինուէ.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

gin of these Satrapies around me. For neither indeed appears any regularity of things here whence it may be seen, what was the worship in the temples, or what was first or last done in this region, nor are there any certain laws, hut all is confused and barbarous.

For which reasons I pray thee, my Lord, that to this man, who will abide in the presence of thy Majesty, the ingress of the royal library may be permitted that he may acquire the knowledge of such things as thy brother and son desires, and return to us with the truth. And the pleasure which is to arise from the fulfilment of our wishes, we well know will be a joy to thee also. Farewell, O thou illustrious dweller among the Gods! „

When Arsaces the Great had received these letters from Mar-Ibas of Catina, with the greatest alacrity he permitted him to search the royal Archi-

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

միանգամայն և ուրախացեալ այսպիսի միտս ունել եղբօր իւրոյ՝ որոյ զկէս Թագաւորութեան իւրոյ հաւատացեալ էր։

Եւ խուզեալ սորա զամենայն մատեանսըն՝ գտանէ մատեան մի հելլէն գրով. յորոյ վերայ էր՝ ասէ, վերնագիրն այսպէս.

« Այս մատեան հրամանաւ Աղէքսանդրի 'ի Քաղդէացւոց բարբառոյ փոխեալ 'ի յոյնն, որ ունի զբուն հնոց և զնախնեացն բանս. որոյ սկիզբն լեալ ասէ զԶրուանն, և զՏիտանն, և զԱպետոսԹէ. յորում և զիւրաքանչիւր ոք 'ի ծննընդոց երից նախարարականացս այսոցիկ արանցս՝ զարս անուանիս կարգաւ շարադասեալ՝ յիւրաքանչիւր տեղիս մինչև ցբազում ամս »։

Յայսմ մատենէ Մար Իբաս Կատինայ զմերոյ ազգիս միայն հանեալ զպատմուԹիւն հաւաստի՝ բերէ առ արքայ Վաղարշակ 'ի Մծբին, յոյն և ասորի գրով։

ves of Nineveh, rejoicing that his brother, to whom he had committed the government of half his kingdom, was endued with such a disposition.

When Mar-Ibas therefore inspected the Manuscripts, he found a certain book, in the greek character, of which this is said to have been the title:

« This Volume was translated from the chaldaic language into greek, by order of Alexander, and contains the authentic history of the ancients and our ancestors, who are said to commence with Zeruanus, Titan, and Apetosthes; in this book each of these three celebrated men and their posterity are registered in order each in his proper place for many years ».

From this volume Mar-Ibas of Catina conveyed to king Valarsaces then in the city ef Nisibin the history of our Nation faithfully compiled and written in syriac and greek.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Զոր առեալ... Վաղարշակ... առաջին իւրոյ գանձուն համարելով՝ դնէր յարքունիսն 'ի պահեստի մեծաւ զգուշութեամբ. և զմասն ինչ 'ի յարձանի հրամայէ դրոշմել:

Յորմէ մեր հաւաստի'ի վերայ հասեալ կարգի զլուցացս՝ երկրորդեմք այսմ քոյ հարցասիրութեանդ, ձգելով զմեր բնիկ նախարարութիւնս մինչև ցՔաղդէացւոց Սարդանապաղայ՝ և ևս մօտագոյն:

Խորենացի 'ի Պատմութեան Հայոց:

When... Valarsaces had received this Manuscript...esteeming it amongst his chief treasures, he directed the volume to be diligently preserved, and ordered a portion of it's contents to be engraved on a column.

Which narrative, we having verified the series of our facts, are now about to repeat at thy command, and to trace back our early government to the Chaldean Sardanapalus, and even beyond.

Corenensis in his Armenian History.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ՀԱՏՈՒԱԾ

ԱՏԵՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Ս. ՆԵՐՍԵՍԻ ԼԱՄԲՐՈՆԱՑՒՈՅ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ

Ի ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԷ

Եւ յայնժամ իբրև զփեսայ շքեղազարդեալ՝ էր տեսանել զՃեմեալն յառագաստ իւր զՔրիստոս։ Զայն արձակէր քաղցր՝ առ կոյսն ողջախոհ. «Ընդարձակեա՛ զտեղի խորանի քո և զսրահից քոց, կանգնեա՛, մի՛ խնայեր. երկայնեա՛ զապաւանդակս քո, հաստատեա՛ զցիցս քո, յաջ և յահեակ Թառուսջիր. և զաւակ քո զհեթանոսս ժառանգեսցէ. և զքաղաքս աւերեալս 'ի կռապաշտից շինեսցես։ Մի՛, ասէ, երկնչիր, թէ մինչև ցայժմ նոքօք յամօթ արարի զքեզ. զի երդուայ, և ոչ ևս զղջացայց 'ի քեզ բնակել հաճութեամբ, որ ես հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից»։

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

PIECE

OF A SYNODICAL DISCOURSE

BY S.t NIERSES OF LAMPRON

TRANSLATED

BY LORD BYRON

It was beautiful then to behold Christ as a bridegroom nobly adorned for the nuptial chamber, who spake with a soft voice to his most pure beloved: "Enlarge the place of thy tent, and of thy porch; spare not, plant it, lengthen thy cords, and strengthen thy stakes; for thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the gentiles, and thou shalt renew the ruined cities of the idolaters. Fear not, though till now by means of these I have covered thee with confusion. For I swear, that I shall never repent to make my abode of pleasure with thee who art my repose for ever and ever".

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Յայնժամ որ վարանէրն գաղտնի՝ ըսկըզբնաչարն Թշնամին, ծանուցեալ Թէ մեքենայքն իւր խայտառակեցան, տիեզերք աստուածպաշտութեամբ ծաղկեցան, պատրեալքն դարձեալ փրկեցան, ժառանգորդք դրախտին 'ի հայրենիսն փութացան, երկրաքարշ հեշտութիւնն տեղի ետ, և երկնային սրբութիւնն պայծառացաւ, գործի ատելութեանն խորտակեցաւ, և պտուղ սիրոյն սկսաւ բազմանալ, լոյս ամենեցուն 'ի ստորնայնոցս վերացաւ, և յերկնային կայանն հանգեաւ, արտաքս տողէր յորջէն չարութեան, իբրև զառիւծ գոչելով շրջէր, բացեալ զկոկորդ չարութեանն՝ ջանացեալ առ 'ի կլանել զեկեղեցին փրկեալ Քրիստոսիւ:

Լամբրոնացի յԱտենաբանութեանն:

Then the first enemy, in ambush for his prey, perceiving that his snares were discovered, and that the worship of God flourished throughout the world, observing that those who had been deceived were redeemed, and that the inheritors of paradise returned to their country, that the celestial holiness poured forth its glory, that the instrument of hatred being broken, the fruits of charity began to multiply themselves, and the hope of all no longer turned to the earth, ascended to the heavenly abodes, forth from the cave of his malice he issued, like the lion roaring in his anger, and roamed about with open and insatiate jaws, to devour the church recovered by Christ.

Lampronensis in his Synodical oration.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԹՈՒՂԹ ԿՈՐՆԹԱՑԻՈՑՆ

ԱՌ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԱԼՆ ՊԱՒՂՈՍ

(Գտեալ յԱստուածաշունչն Հայոց՝ ի կարգի Անյայտից)։

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ

Ի ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԷ

1. Ստեփանոս և որք ընդ նմա երիցունք, Դաբնոս, Եւբուլոս, Թէոփիլոս և Քսինոն՝ առ Պաւղոս հայր մեր և աւետարանիչ, և հաւատարիմ վարդապետ 'ի Քրիստոս Յիսուս, ողջոյն։

2. Արք ոմանք երկու եկին 'ի Կորընթոս՝ Սիմոն անուն և Կղէբոս, որք կործանեցին քաջ քաջ զոմանց հաւատս, հրապուրողս և ապականեալ բանիւք.

3. Յորոց բանից վերայ դու ինքնին պարտիս հասանել.

4. Զի մեք 'ի քէն ոչ երբէք լուաք զայնպիսի բանս, և ոչ յայլոյն առաքելոց.

THE EPISTLE OF THE CORINTHIANS

TO ST. PAUL THE APOSTLE.

(Found in the Armenian Bible as an Apocryphal writing.)

TRANSLATED

BY LORD BYRON

1. Stephen, and the elders with him Dabnus, Eubulus, Theophilus and Xinon to Paul our father and evangelist and faithful master in Jesus Christ, Health.

2. Two men have come to Corinth, Simon by name and Clebus, who vehemently disturb the faith of some with deceitful and corrupt words;

3. Of which words thou should'st inform thyself:

4. For neither have we heard such words from thee, nor from the other apostles:

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

5. Այլ այսչափ գիտեմք՝ որ ինչ 'ի քէն
լուաք, և որ ինչ 'ի նոցանէն լուաք, հաս-
տատուն պահեմք:

6. Բայց յայսմիկ յոյժ ողորմեցաւ Տէր,
զի մինչ դու իսկ մարմնով ընդ մեզ ես,
միւսանգամ լուիցուք:

7. Արդ կամ գրեա դու առ մեզ, և
կամ ինքնին դու առ մեզ վաղվաղակի ե-
կեսջիր:

8. Մեք հաւատամք 'ի Տէր՝ թէ որպէս
յայտնութիւն ցուցաւ Թէոփիլեայ, եթէ
փրկեաց զքեզ Տէր 'ի ձեռաց անօրինին:

9. Եւ են բանք մոլորութեան պղծոցն՝
զոր ասենն և ուսուցանենն, ա՛յսպէս:

10. Չէ պարտ ասեն զմարգարէսն ընդ-
ունել.

11. Եւ ոչ Աստուած ասեն ամենակալ.

12. Եւ ոչ ասեն յարութիւն մարմնոյ
մեռելոց.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

5. But we know only that what we have heard from thee and from them, we have kept firmly.

6. But in this chiefly has our Lord had compassion, that, whilst thou art yet with us in the flesh, we are again about to hear from thee.

7. Therefore do thou write to us, or come thyself amongst us quickly.

8. We believe in the Lord, that, as it was revealed to Theonas, he hath delivered thee from the hands of the unrighteous.

9. But these are the sinful words of these impure men, for thus do they say and teach.

10. That it behooves not to admit the prophets:

11. Neither do they affirm the omnipotence of God:

12. Neither do they affirm the resurrection of the flesh:

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

13. Եւ ոչ զմարդն ասեն բնաւ ստեղծեալ յԱստուծոյ.

14. Եւ ոչ 'ի կուսէն Մարիամայ ծնեալ առնեն զՅիսուս Քրիստոս մարմնով.

15. Եւ ոչ զաշխարհս արարած առնեն Աստուծոյ, այլ հրեշտակի ուրումն:

16. Արդ փոյթ յանձին կալջիր հասանել առ մեզ.

17. Զի առանց գայթակղութեան կայցէ քաղաքս Կորնթացւոց.

18. Եւ նոցա յիմարութիւնն յայտ յանդիմանութեամբ ամենեցուն խայտառակեալ մերժեսցին. Ողջ լեր:

Առին, տարան զթուղթն սարկաւագք 'ի քաղաքն Փիլիպպեցւոց՝ Թերեպտոս և Տէքոս. զի իբրև ա՛ռ զայն թուղթն Պաւղոս՝ թէպէտ և ինքն 'ի կապանս էր վասն Ստրատոնիկեայ Ապոփողանի կնոջ, իբրև մոռանալ նմա զկապանս, և սուգ առնուլ նմա վասն բանիցն զոր լուաւ. և

13. Neither do they affirm that man was altogether created by God:

14. Neither do they affirm that Jesus Christ was born in the flesh from the Virgin Mary:

15. Neither do they affirm that the world was the work of God, but of some one of the Angels.

16. Therefore do thou make haste to come amongst us:

17. That this city of the Corinthians may remain without scandal:

18. And that the folly of these men may be made manifest by an open refutation; Fare thee well.

The deacons Thereptus and Tichus received and conveyed the epistle to the city of the Philippians. When Paul received the epistle although he was then in chains on account of Statonice the wife of Apopholanus, yet as it were forgetting his

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ասէ լալով, իբրև թէ լաւ էր ինձ եթէ վախճանեալ էի՝ և ընդ Տեառն էի, քան թէ աստէն նովին մարմնով, և զայսպիսի բանս և զաղէտս լսեմ զսուտ վարդապետութեան, զի տրտմութիւն 'ի տրտմութեան վերայ հասանէ աւադիկ: Եւ յայդչափ տառապանաց վերայ կալ 'ի կապանս, և տեսանել զայդ աղէտ տարակոյս, առ որս ընթացեալ սատանայի և մենքենայից նորա, գործել հնարի զչարիս: Եւ այսպէս բազում չարչարանօք առնէր Պաւղոս թղթոյն պատասխանի:

———

bonds, he mourned over these words, and said weeping: — It were better for me to be dead, and with the Lord. For while I am in this body, and hear the wretched words of such false doctrine; behold, grief arises upon grief, and this trouble adds a weight to my chains, when I behold this calamity, and progress of the machinations of Satan, who searcheth to do wrong. — And thus with deep affliction Paul composed his reply to the epistle.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԹՈՒՂԹ ՊԱՒՂՈՍԻ

ԱՌ ԿՈՐՆԹԱՑԻՍ

(Գտեալ յՄատուածաշունչն Հայոց՝ ի կարգի Անյայտից)։

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ

Ի ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԷ

1. Պաւղոս կալանաւոր Յիսուսի Քրիստոսի առ եղբարս Կորնթացիս, 'ի բազում վրիպակէ աստի ողջոյն։

2. Ես ոչինչ կարի զարմացեալ եմ՝ եթէ այդչափ վաղվաղակի ընթանան հրապոյրք չարին։

3. Այլ զի Տէր Յիսուս վաղվաղակի արասցէ զգալուստն իւր, վասն այնորիկ որ փոփոխեն և անարգեն զհրամանս նորա։

4. Այլ ես 'ի սկզբանէ զայն ուսուցի ձեզ, որ ես ինքնին ընկալայ յառաջնոց առաքելոցն, որ զամենայն ժամանակս ընդ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի շրջէին։

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

EPISTLE OF PAUL

TO THE CORINTHIANS

(*Found in the Armenian Bible as an Apocryphal writing.*)

TRANSLATED

BY LORD BYRON

1. Paul in bonds for Jesus Christ, disturbed by so many errors, to his Corinthian brethren, Health.

2. I nothing marvel that the preachers of evil have made this progress.

3. For because the Lord Jesus is about to fulfil his coming, verily on this account do certain men pervert and despise his words.

4. But I verily, from the beginning have taught you that only which I myself received from the former Apostles, who always remained with the Lord Jesus Christ.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

5. Եւ արդ ասեմ, զի Տէր Յիսուս Քրիստոս 'ի Մարիամայ կուսէ ծնաւ, որ էր 'ի զաւակէն Դաւթի.

6. Ըստ աւետեաց Հոգւոյն սրբոյ, առ 'ի Հօրէ 'ի յերկնից առաքելոյ 'ի նմա.

7. Զի յաշխարհս մտեսցի Յիսուս, և ազատեսցէ զամենայն մարմին իւրով մարմնովն. զի զմեզ 'ի մեռելոց յարուսցէ.

8. Որպէս եցոյց զանձն օրինակ։

9. Եւ զի յայտ լիցի զի մարդն 'ի Հօրէ ստեղծաւ։

10. Վասն այնորիկ մարդն 'ի կորըստեանն իւրում անխնդիր ոչ մնաց.

11. Այլ խնդրեցաւ. զի 'ի ձեռն որդեգրութեանն կենդանասցի։

12. Քանզի Աստուած որ ամենայնի Տէրն է, Հայր Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի. որ արար զերկինս և զերկիր, առաքեաց նախ 'ի Հրէայսն զմարգարէսն.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

5. And I now say unto you, that the Lord Jesus Christ was born of the Virgin Mary, who was of the seed of David,

6. According to the annunciation of the Holy Ghost, sent to her by our Father from heaven;

7. That Jesus might be introduced in the world, and deliver our flesh by his flesh, and that he might raise us from the dead.

8. As in this also he himself became the example.

9. That it might be made manifest that man was created by the Father;

10. He has not remained in perdition unsought,

11. But he is sought for, that he might be revived by adoption.

12. For God who is the Lord of all, the father of our Lord Jesus Christ, who made heaven and earth, sent first the prophets to the Jews:

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

13. Զի 'ի մեղաց անտի նոցա զնոսա կորզեսցէ, և հանցէ յարդարութիւն իւր:

14. Զի կամէր նախ փրկել զտունն Իսրայէլի, բաշխեաց արկ նա յօգուտ անտի 'ի վերայ մարգարէիցն.

15. Որ զանմոլարն աստուածպաշտութիւն և զծնունդն Քրիստոսի քարոզեսցեն ժամանակօք բազմօք:

16. Իսկ որ անօրէն իշխանն էր իբրև աստուածանալ կամեցաւ, ձեռն արկանէր 'ի նոսա.

17. Եւ զամենայն մարդիկ մեղօք կապէր.

18. Քանզի և դատաստանք աշխարհի մերձեալ էին:

19. Աստուած ամենակալ իբրև արդարացուցանել կամեցաւ, և ոչ կամեցաւ խոտել զիւր ստեղծուածն,

20. Իբրև ետես չարչարեալ, ողորմեցաւ.

21. Եւ առաքեաց 'ի վախճան ժամա֊

13. That he would absolve them from their sins, and bring them to his justice.

14. Because he wished to save first the house of Israel, he bestowed and poured forth his Spirit upon the prophets;

15. That they should for a long time preach the worship of God, and the nativity of Christ.

16. But he who was the prince of evil, when he wished to make himself God, laid his hand upon them.

17. And bound all men in sin.

18. Because the judgement of the world was approaching.

19. But almighty God, when he willed to justify, was unwilling to abandon his creature;

20. But when he saw his affliction, he had compassion upon him.

21. And at the end of the time he

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

նակաց զՀոգին սուրբ 'ի կոյսն, յառա-
ջագոյն նկատեալ մարգարէիւք:

22. Որ երբև սրտի մտօք հաւատաց, եղև արժանի յղանալ և ծնանել զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս:

23. Զի կորստական մարմնով, որով հպարտացեալ յարգի լինէր չարն, նովին մարմնով կշտամբեալ յանդիմանեսցի, թէ չէր իսկ Աստուած:

24. Զի 'ի մարմին անդր յիւր Յիսուս Քրիստոս կոչեաց և փրկեաց զկորստական մարմինն. և ձգեաց զնոսա 'ի կեանսն յաւիտենից 'ի ձեռն հաւատոցն:

25. Զի արդարութեան տաճար սուրբ յիւր մարմին անդր լինելոց ժամանակացն պատրաստեսցէ.

26. Յոր և մեքն երբև հաւատացաք, ազատեցաք:

27. Ապա գիտասջիք եթէ ոչ են նոքա որդիք արդարութեան, այլ բարկութե̃.

28. Զի զողորմութիւնն Աստուծոյ կարճեն յանձանց իւրեանց,

sent the Holy Ghost into the Virgin foretold by the prophets.

22. Who believing readily, was made worthy to conceive, and bring forth our Lord Jesus Christ.

23. That from this perishable body, in which the evil spirit was glorified, he should be reproved, and manifested, that he was not God.

24. For Jesus Christ in his flesh had recalled and saved this perishable flesh, and drawn it into eternal life by faith.

25. Because in his body he should prepare a pure temple of justice for all ages;

26. In whom we also when we believe are saved.

27. Therefore know ye that these men are not the children of justice, but the children of wrath;

28. who turn away from themselves the compassion of God,

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

29. Եւ ասեն, եթէ ոչ են երկինք և երկիր և ամենայն արարածք՝ ձեռագործք Հօրն ամենայնի։

30. Այլ նոքա անիծեալքն զօձին ուսումն ունին։

31. Բայց դուք՝ զօրութեամբն Աստուծոյ 'ի բաց մերժեցարուք 'ի նոցանէ. և զլխաւոր վարդապետութիւն նոցա 'ի ձէնջ 'ի բաց հալածեցէք։

32. Զի ոչ էք դուք որդիք անհնազանդութեան, այլ մանկունք սիրեցելոյն եկեղեցւոյ։

33. Վասն որոյ ժամանակ յարութեան քարոզեցաւ ընդ ամենեսեան։

34. Բայց որ ասեն՝ չիք յարութիւն մարմնոյ, նոքա իսկ չեն յառնելոց 'ի կեանսն յաւիտենից.

35. Այլ 'ի դատապարտութիւն։ Զի 'ի դատաստան յարիցեն թերահաւատք մարմնով.

36. Զի զմարմինն զոր ասեն թէ չի՛ք

29. who say that neither the heavens nor the earth were altogether works made by the hand of the Father of all things.

30. But these cursed men have the doctrine of the serpent.

31. But do ye by the power of God withdraw yourselves far from these, and expel from amongst you the doctrine of the wicked.

32. Because you are not children of disobedience but the sons of the beloved Church.

33. And on this account the time of the resurrection is preached to all men.

34. Therefore they who affirm that there is no resurrection of the flesh, they indeed shall not be raised up to eternal life,

35. but to judgement and condemnation shall the unbeliever arise in the flesh:

36. for to that body which denies

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

յարութիւն, նոցա մի՛ լիցի յարութիւն.
զի այնպիսիքն 'ի յարութենէն ուրա-
ցեալք գտանին։

37. Նա և դուք, որք Կորնթացիք գի-
տէք զցորենոյդ սերմանէ, և զայլոց սեր-
մանաց.

38. Զի հատ լոկ մերկ անկանի յեր-
կիր, և անդ 'ի խոնարհ նախ մեռանի.

39. Եւ ապա յառնէ կամօքն Տեառն՝
զնոյն մարմին զգեցեալ.

40. Եւ ոչ եթէ լոկ մարմին մեկին յառ-
նէ, այլ բազմապատիկ առհմականօք կան-
գնեալ օրհնի։

41. Այլ մեզ պարտ էր ոչ միայն 'ի
սերմանաց անտի առակս 'ի մէջ բերել,
այլ 'ի պատուական մարմնոց մարդկանէ։

42. Դուք ինքնին գիտէք զՅովնան որ-
դի Ամաթեայ.

43. Վասն զի յամառեաց նա 'ի քարո-
զելն Նինուէացւոց, ընկեցաւ 'ի պորտ ձը-
կանն զերիս տիւս և զերիս գիշերս.

the resurrection of the body, shall be denied the resurrection, because such are found to refuse the resurrection.

37. But you also, Corinthians! have known from the seeds of wheat, and from other seeds;

38. That one grain falls dry into the earth, and within it first dies;

39. And afterwards rises again by the will of the Lord indued with the same body:

40. Neither indeed does it arise the same simple body, but manifold, and filled with blessing.

41. But we must produce the example not only from seed, but from the honorable bodies of men.

42. Ye also have known Jonas the son of Amittai;

43. Because he delayed to preach to the Ninevites, he was swallowed up in the belly of a fish for three days and three nights:

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

44. Յետ երից աւուրց լուաւ աղօթից նորա Աստուած, և ած 'ի վեր 'ի ներքին անդնդոց անտի.

45. Եւ ոչինչ ապականեցաւ մարմինն նորա, և ոչ արտևան մի կորացաւ:

46. Ո՛րչափ ևս առաւել վասն ձեր թերահաւատք.

47. Եթէ հաւատասջիք դուք 'ի Տէր Յիսուս Քրիստոս, յարուսցէ զձեզ որպէս ինքն յարեաւ:

48. Զի եթէ ոսկերքն Եղիշէի մարգարէի 'ի վերայ մեռելոյն անկեալ՝ յարուցին զմեռեալն,

49. Դուք ո՛րչափ ևս առաւել, որ 'ի մարմին և յարիւն և 'ի հոգին Քրիստոսի յեցեալ էք, յայնմ աւուր յարիջիք ողջանդամք մարմնով:

50. Իսկ Եղիա մարգարէ զորդի այրւոյն գիրկս արկ և յարոյց 'ի մեռելոց.

51. Ո՞րչափ ևս առաւել Յիսուս Քրիստոս և զձեզ յարուսցէ յաւուրն յայնմիկ, որպէս և ինքն իսկ յարեաւ 'ի մեռելոց ողջանդամ մարմնով:

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

44. And after three days God heard his supplication, and brought him out from the deep abyss;

45. Neither was any part of his body corrupted, neither was his eyebrow bent down;

46. And how much more for you, oh men of little faith!

47. If you believe in our Lord Jesus Christ, he will raise you up, even as he himself hath risen.

48. If the bones of Elisha the prophet falling upon the dead, revived the dead,

49. By how much more shall ye, who are supported by the flesh and the blood and the Spirit of Christ, arise again on that day, with a perfect body?

50. Elias the prophet embracing the widow's son raised him from the dead,

51. By how much more shall Jesus Christ revive you on that day with a perfect body, even as he himself hath risen?

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

52. Ապա թէ այլ ինչ տարապարտուց ընդունիք,

53. Աշխատ ոք յայսմհետէ զիս մի՛ արասցէ. զի ես զկապանս յանձին իմում կրեմ,

54. Զի զՔրիստոս շահեցայց. և կրտտանաց մարմնոյս այսմիկ համբերեմ, զի յարութեան մեռելոցն արժանի եղէց:

55. Եւ դուք իւրաքանչիւր ոք որպէս ընկալարուք զօրէնս 'ի ձեռաց երանելի մարգարէիցն, և սրբոյ աւետարանին՝ հաստատուն կալջիք.

56. Եւ վարձս ընկալջիք 'ի յարութեան մեռելոց. զկեանսն յաւիտենից ժառանգեսջիք:

57. Ապա եթէ թերահաւատ ոք լինիցի և յանցանիցէ, դատաստան անձին իւրում նիւթէ ընդ չարագործսն. և ընդ այնոսիկ որ զայնպիսի առաջարկութիւն մոլորութեան մարդկան ունին՝ պատժին:

58. Զի նոքա ինքնին իսկ են ծնունդք

52. But if ye receive other things vainly,

53. Henceforth no one shall cause me to travail: for I bear on my body these bonds

54. To obtain Christ, and I suffer with patience these afflictions to become worthy of the resurrection of the dead.

55. And do each of you having received the law from the hands of the blessed prophets and the holy gospel, firmly maintain it;

56. To the end that you may be rewarded in the resurrection of the dead and the possession of life eternal.

57. But if any of ye not believing shall trespass, he shall be judged with the misdoers and punished with those who have false belief.

58. Because such are the genera-

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

իժից և կորիւնք օձից և քարբից։

59. Մերժեցարուք և 'ի բաց մեկնեցարուք 'ի նոցանէ զօրութեամբ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

60. Եւ եղիցի ընդ ձեզ խաղաղութիւն և շնորհք Անդրանկին սիրելւոյ. Ամէն։

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

tions of vipers, and the children of dragons and basilisks.

59. Drive far from amongst ye, and fly from such, with the aid of our Lord Jesus Christ.

60. And the peace and grace of the beloved Son be with you! Amen.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by
INTERNET ARCHIVE

Original from
DUKE UNIVERSITY

LORD BYRON'S

POETRIES

ԼՈՐՏ ՊԱՅՐԸՆԻ

ՔԵՐԹՈՒԱԾՔ

Digitized by
INTERNET ARCHIVE
Original from
DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

THE DESTRUCTION

OF SENNACHERIB

The Assyrian came down like the wolf
    on the fold,
  And his cohorts were gleaming in
    purple and gold;
  And the sheen of their spears was
    like stars on the sea,
  When the blue wave rolls nightly
    on deep Galilea.

Like the leaves of the forest when
    summer is green,
  That host with their banners at sun-
    set were seen:
  Like the leaves of the forest when
    autumn hath blown,
  That, host on the morrow lay wither-
    'd and strown.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԿՈՏՈՐԱԾ ԲԱՆԱԿԻՆ

ՍԵՆՆԵՔԵՐԻՄԱՅ

Հրոսէր Ասուր որպէս ըղձայլ 'ի հօտ
գառանց.
Վաշտք իւր վառեալք ոսկեփողփող
ծիրանէծագ,
Եւ շողք տիգացն որպէս աստեղք հա-
րեալ Թափանց
Ի Գալիլեայն գիշերաշարժ կապոյտ կո-
հակ:

Որպէս սաղարթք մայրեաց դալար ամա-
րայնի
Դրօշք Թըշնամեաց շողշողայքն 'ի մուտս
արփւոյն.
Որպէս սաղարթք մայրեաց տըմոյն 'ի
յաշնայնի
Գունդք Թըշնամեաց տապաստ կային
'ի դարձն այգոյն:

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

For the Angel of Death spread his
wings on the blast,
And breathed in the face of the foe
as he pass'd;
And the eyes of the sleepers wax'd
deadly and chill,
And their hearts but once heaved,
and for ever grew still!

And there lay the steed with his nostril all wide,
But through it there roll'd not the
breath of his pride:
And the foam of his gasping lay
white on the turf,
And cold as the spray of the rock-beating surf.

And there lay the rider, distorted and
pale,
With the dew on his brow and the
rust on his nail;
And the tents were all silent, the
banners alone,

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Քանզի սփռեաց զԹեւս 'ի միգն՝ հրեշտակ
մահուն.
Յերթանն իւրում փչեաց 'ի դէմս զըն-
դին չըւառ.
Եւ կափուցան աչք նիրհելոցն 'ի ցուրտ
'ի քուն,
Եւ սիրտք ըզմի նուագ ամբարձեալք՝
ցածեան իսպառ:

Անդ տարածեալ կայ երիվար ռընգամ-
քըն բաց,
Այլ ոչ հրաշունչ փորատելով ահեղա-
լանջ.
Փրփուրն յերախ ձեան գոյն մածեալ
վերայ մարգաց,
Ցուրտ զինչ կոհակ բաղխեալ ընդ ժայռ
ու 'ի ծով նահանջ:

Եւ անդ հեծեալ դըժնի յորսայս եւ դալ-
կահար,
Ցունք ցօղաթուրմ, կազմած զինուն
հարեալ 'ի ժանգ.
Անդ վրանք կանգնեալք լըռինք, և անդ
դրօշք վայրապար,

The lances unlifted, the trumpet unblown.

And the widows of Ashur are loud in their wail,
And the idols are broke in the temple of Baal;
And the might of the Gentile, unsmote by the sword,
Hath melted like snow in the glance of the Lord!

———

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Անդ նիզակք կոր, եւ փողք անձայն ու
անարձագանգ:

Եւ ողբս առեալ Ճըչեն կոծին այրիքն
Ասուր.
Կործան դընին կուռք ՚ի տաճարըս Բա-
հաղու.
Եւ զօրութիւն հեթանոսաց մաշեալ
՚ի սուր,
Ի հայել Տեառն՝ որպէս ըղձիւն հա-
լեալ հեղու:

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ADRESS

TO THE OCEAN

There is a pleasure in the pathless woods,
There is a rapture on the lonely shore,
There is society, where none intrudes,
By the deep sea, and music in its roar:
I love not Man the less, but Nature more:
From these our interviews, in which I steal
From all I may be, or have been before,
To mingle with the universe, and feel

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ՈՒՂԵՐՁ

ԱՌ ՈՎԿԻԱՆՈՍ

Հեշտալիք ինձ անտառք անհետք եւ ան-
    կոխք,
Զմայլեցուցիչք ոգւոյս՝ ափունք մե-
    նաւոր.
Ընկերութիւն՝ զոր ոչ յանկարծ խռո-
    վէ ոք,
Ի ծովս 'ի խոր, ուր ձայնք նուագաց՝
    ալիքն իւր:
Զմարդիկ չատեամ, յաւէտ սիրեմ ըզ-
    բնութիւն,
Մինչ յայց սոցին երթամ, 'ի նոյնս
    զիս ծածկել
Յորմէ եղէն և յոր կարեմըս լինել,

Զանձն իմ խառնել ընդ տիեզերս եւ
    ըզգալ

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

What I can ne'er express, yet can
not all conceal.

Roll on, thou deep and dark blue O-
cean — roll!
Ten thousand fleets sweep over
thee in vain;
Man marks the earth with ruin —
his control
Stops with the shore; — upon the
watery plain
The wrecks are all thy deed, nor
doth remain
A shadow of man's ravage, save his
own,
When, for a moment, like a drop
of rain
He sinks into thy depths with bub-
ling groan,
Without a grave, unknell'd, uncof-
fin'd, and unknown.

His steps are not upon thy paths, —
thy fields

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Զոր ոչ յայտնել կարեմ եւ ոչ լուռ
ինչ կալ:

Ե՛րթ ովկէան արջնակապոյտ, Թափ ընդ
Թափ.
Զուր ըզմկանամբ քովք սահարկէ նա-
ւախումբ.
Մարդ աւերէ զերկիր, կասի առ ծո-
վափ.
Անդ քո եզերք արձանանան նըմին
Թումբ:
Ի ջուրցն 'ի դաշտ՝ դու լոկ գործես ա-
ւերած.
Մի է միայն մարդոյն աւեր անդ. ինքն
իսկ,
Յորժամ հանգոյն տեղատարափ ան-
ձրեւաց
Վ իժէ ճողփմամբ 'ի խորս քոյին յոր-
ձանոտ,
Անդագա՛ղ, անհունչ, անպատ ուան-
ծանօթ:

Ոչ հրգեսցէն ոտք նորա բնաւ հետս 'ի
քեզ.

Are not a spoil for him, — thou dost
arise
And shake him from thee; the vile
strength he wields
For earth's destruction thou dost
all despise,
Spurning him from thy bosom to
the skies,
And send'st him, shivering in thy
playful spray
And howling, to his gods, where
haply lies
His petty hope in some near port
or bay,
And dashest him again to earth: —
there let him lay.

The armaments which thunderstrike
the walls
Of rock-built cities, bidding nations
quake,
And monarchs tremble in their ca-
pitals,

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ոչ վարեսցէ զկապուտ հովտացդ յա֊
ւարի·
Դու վերացեալ՝ 'ի բաց ըղձա հերքես֊
ցես,
Հենգնեալ զուժոյն՝ որով նա դղորդ֊
տայ երկրի·
Անդընդամուղ տրոփմամբ ձըգես զնա
'նդ երկլէն,
Եւ ջախջախեալ տաս խաղալիկ քոց
ծըփանց,
Մինչ նա դեռ դից մաղթէ, ու առ
յոյս չըւառին՝
Հուպ նաւակայս կամ գոգ ուրեք շնոր֊
հէ բաղդ·
Վարեալ ձըգես 'ի ցամաք· Թող կաց֊
ցէ անդ։

Որմնախարխար զէնք որձաքար դըղե֊
կաց
Սարսեցուցինչք ազանց բախմամբ շան֊
Թակոփք,
Թագաւորաց դրդուինչք 'ի գահս անդ
իւրեանց,

The oak leviathans, whose huge ribs make
Their clay creator the vain title take
Of lord of thee, and arbiter of war;

These are thy toys, and, as the snowy flake,
They melt into thy yeast of waves, which mar
Alike the Armada 's pride, or spoils of Trafalgar.

Thy shores are empires, changed in all save thee —
Assyria, Greece, Rome, Carthage, what are they?
Thy waters wasted them while they were free,
And many a tyrant since; their shores obey
The stranger, slave, or savage; their decay

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Կիտահասակ կաղնեկուռ նաւք լայ-
նակողք՝
Յոր պանծացեալ կոչէն հաստիչքն հո-
ղեղէն
Զանձինս իշխան ծովու և տեարըս
մարտից,
Սոքա զբօսանք են քո, և զերդ ձեան
ծըւէն
Յալեացդ հալին փրփուրս՝ ելոյն ո-
տընհար
Գոռն Արմատայ եւ Նըշխարաց Դրա-
փալկար:

Ափունքդ այդ են պետութիւնք՝ բիւր
փոխեալ դէպ.
Ասուր, Ելլադ, Հռովմ, Կարքեդոն,
զի՞նչ դոքին.
Ջուր քո մաշէր ըզնոսա, մինչ բըռ-
նակերպ
Յազատութեան մինչ խուրեանց դեռ-
ջողայլին.
Եկաց, խըժից և սաըրկաց նոք° արկին
սանձ.

Has dried up realms to deserts: —
not so thou,
Unchangeable save to thy wild wa-
ve's play —
Time writes no wrinkle on thine
azure brow —
Such as creation's dawn beheld,
thou rollest now.

Thou glorious mirror, where the Al-
mighty's form
Glasses itself in tempests; in all
time,
Calm or convulsed — in breeze, or
gale, or storm,
Icing the pole, or in the torrid cli-
me
Dark-heaving; — boundless, end-
less, and sublime —
The image of Eternity — the thro-
ne
Of the Invisible; even from out thy
slime

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ցանկման նոցա °պատք ուանապատք
գըձձեցան.
Ոչ այդպէս դու. կաս անփոխ բաց 'ի
մկանանց.
Կապոյտ դիմիդ չածէ խորշումն ամա-
նակ,
Իբր 'ի ստեղծմանն այգուն՝ հոսես
նոյնգունակ:

Ո՛վ հրաշափառ դու հայելի, յոր Վե-
հին
Կերպարանի դիմակ 'ի ծուփըս մըրր-
կաց.
Եւ մինչ հանդարտ, մինչ 'ի սարսուռ,
'ի հովին,
Ի փոթորիկս, առ սառնասոյզ բեւե-
ռաց
Եւ ընդ Թօնուտ այրեցածին խորշա-
կաւ,
Անեզր ուանհուն յաւերժութեան
դու պատկեր,
Գահ անտեսին: Ի քո հիւթոյ կառու-
ցաւ

The monsters of the deep are ma-
de; each zone
Obeys thee; thou goest forth, dread,
fathomless, alone.

And I have loved thee, Ocean! and
my joy
Of youthful sports was on thy breast
to be
Borne, like thy bubbles, onward:
from a boy
I wanton 'd with thy breakers —
they to me
Were a delight; and if the freshen-
ing sea
Made them a terror—'t was a pleas-
ing fear,
For I was as it were a child of thee,
And trusted to thy billows far and
near,
And laid my hand upon thy mane —
as I do here.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ջուլիր զէռնոց վըհիդ․ երկիր քեզ
պատկառ․
Սիգաս դու պերճ, անհետաղօտ մենա-
փառ։

Եւ սիրեցի ես ըզքեզ ո՛ ովկէան․

Ինձ մանկական զբօսանք եղէն քո ա-
լիք,
Սահիլ 'ի նոյնս՝ պըղպըջակաց քոց նը-
ման,
Եւ ափնակոծ կոհակքդ ինձ միշտ խա-
ղալիկք․
Հաճոյք էին ինձ այնք․ եւ ծով թէ
ցըրտիկ
Ահ արկանէր նոքօք՝ ախորժ եւ ահն
էր․
Զի նման նոցին էի եւ ես քո մանկիկ,
Վըստահ յալէացդ ըզբօսակս մերձ
եւ հեռուստ,
Եւ ձեռն իմ էր՝ իբր արդ՝ 'ի բաշ քո
հարուստ։

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ON WATERLOO

There was a sound of revelry by
night,
And Belgium's capital had gather'd
then
Her beauty and her chivalry, and
bright
The lamps shone o'er fair women
and brave men;
A thousand hearts beat happily;
and when
Music arose with its voluptuous
swell,
Soft eyes look'd love to eyes which
spake again,
And all went merry as a marriage-
bell;
But hush! hark! a deep sound stri-
kes like a rising knell!

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ի ՎԱԴԵՐԼՈՒ

Բոմբիւն ձայնի հընչէր 'ի մէջ գիշերի.

Խըմբեալ կային 'ի մայր Բելգեան քաղաքաց
Պար նազելեաց ու ասպետք. եւ լոյս լապտերի
Լոյս տայր արի արանց, կանանց գեղեցկաց.
Հազարք սըրտից բաբախէին բարեբաստ.
Եւ մինչ ամբարձ գուսանութիւն ձայն ոգեղ՝
Աչք սիրաշարժ հայէր դիմէր առ աչեղ.
Իբր հարսանեաց 'ի կոչ եկեալ զըւարթք յոյժ. —
Այլ լո՛ւռ. խոր հընչէ ձայն զինչ զանգ մահագոյժ: —

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Did ye not hear it? — No; 't was but
the wind,
Or the car rattling o'er the stony
street;
On with the dance! let joy be un-
confined;
No sleep till morn, when Youth and
Pleasure meet
To chase the glowing hours with
fliyng feet —
But, hark! — that heavy sound
breaks in once more,
As if the clouds its echo would re-
peat;
And nearer, clearer, deadlier than
before!
Arm! arm! it is — it is — the can-
non's opening roar!

Within a window'd niche of that high
hall
Sate Brunswick's fated chieftain;
he did hear

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ո՞չ լսեցէք. — ոչ. հողմոց հունչ իցէ այդ,
Կամ թէ կառաց ընդ սալս ռահից դըղըրդիւն.
Հա՛պա 'ի պար. երկարեսցին խինդ եւ կայթ
Մինչ ցառաւօտ, զի 'նդ խաղուց եւ մանկութիւն
Յորս եռանդուն ժամուց 'ի թռիչս արագոտն: —
Այլ լո՛ւռ... ահեղ իմն հընչէ ձայնն այն յանկարծ,
Որպէս ամպոց կըրկնեալ ըզնոյն իրերաց.
Մօտ իսկ ահա եւ մահագոյժ գայ որոտ.
Ի զէն 'ի զէն. ահա շանթէ զայդ հրանօթ:

Ի պատըշգամբ պատուհանաց դահլըճին

Պրունզվիքեան պերճ զօրավար բազմեալ կայր.

That sound the first amidst the festival,
And caught its done with Death's prophetic ear;
And when they smiled because he deem'd it near,
His heart more truly knew that peal too well
Which stretch'd his father on a bloody bier,
And roused the vengeance blood alone could quell:
He rush'd into the field, and, foremost fighting, fell.

Ah! then and there was hurrying to and fro,
And gathering tears, and tremblings of distress,
And cheeks all pale, which but an hour ago
Blush'd at the praise of their own loveliness;

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Նա լուաւ ըղչունդն 'ի պարու անդ
զառաջին ,
Ու անդէն ձայնին մահագուշակ ուն֊
կըն տայր .
Մինչ այլք հեռի կարծեալ շարժին 'ի
ծիծաղ,
Քաջ ճանաչէ սիրտ իւր ըղգուն այն
շըշուկ՝
Որ յարիւնոտ արկ 'ի դագաղ զհայրն
եղուկ .
Զարթոյց վրէժ՝ ում յագուրդ ա֊
րեանց լոկ ճապաղ,
Դիմեաց 'ի դաշտն եւ ոգորեալ անկաւ
նախ ։

Ա՜հ, խուճապ այսր և անդր յառնէ յան֊
կարծոյն .
Եւ արտասուաց հոսանք , սալսուռք
սըրտանեղ,
Դիմաց դալուկըն փըթթելոց վարդա֊
գոյն ,
Խուն մի յառաջ սխրացելոց՝ յանձանց
գեղ .

And there were sudden partings,
such as press
The life from out young hearts, and
choking sighs
Which ne'er might be repeated;
who could guess
If ever more should meet those mu-
tual eyes
Since upon night so sweet such aw-
ful morn could rise!

And there was mounting in hot haste
the steed,
The mustering squadron, and the
clattering car,
Went pouring forward with impe-
tuous speed,
And swiftly forming in the ranks of
war;
And the deep thunder peal on peal
afar;
And near, the beat of the alarming
drum

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Անդ անջատմունք յեղակարծ, ցաւք
դառնագին,
Կիրք ոգետանջ որ քաղէ զնիրասըն մա֊
նուկ.
Հառաչանաց անդարձից դառըն մըղ֊
ձուկ.
Ո՞ բնաւ կարծէր՝ տեսեալ զաչացն ա֊
կնարկին՝
Թէ զցայգն այն հեշտ՝ մերկասցէ այդս
ահագին:

Անդ խուճապաւ հեծելութիւնք յերի֊
վար,
Տրոփիւն ջոկաց զօրուն, կառաց դը֊
ղըրդմունք,
Մին ըզմիւսով մըղել 'ի Թափըս սրա֊
վարք.
Գընդէց գընդէց ռազմ յարդարել երա֊
գունք.
Եւ 'ի հեռուստ շուխնդըն փողոց շան֊
թաձայն՝
Ազդեալ զօրուն կանխել քան զաստղ
օրավար.

Roused up the soldier ere the morning star;
While throng'd the citizens with terror dumb,
Or whispering, with white lips — "The foe! They come! they come!"

And wild and high the "Cameron's gathering" rose!
The war-note of Lochiel, which Albyon's hills
Have heard, and heard, too, have her Saxon foes: —
How in the noon of night that pibroch thrills,
Savage and shrill! But with the breath which fills
Their monutain-pipe, so fill the mountaineers
With the fierce native daring which instils
The stirring memory of a thousand years,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Եւ շտապ պակշոտ քաղաքացեաց լը-
ռեղեայն ,
Հրծծիւնք դեղնեալ շըրթանց՝ թ° ո-
սոխք , ահա գան ։

Եւ Կամրոնեան հընչէր տոհմին նըւագ-
սոնք ։
Եւ Լոքիլայն մարտահրաւէր եղանակ՝
Զոր Ալբիոն լուաւ և ոսոխքն իւր Սաք-
սոնք ·
Զի՛ խըժալուր ըզգիշերեաւ հասարակ
Հընչէր տիկփող · բայց որ 'ի սրնգըն
լերանց՝
Նոյն շունչ փըչէր և լեռնորդեայց
բուռն աշխոյժ
Ըզհայրենին դրդեալ վըսեր և խրոխտ
ոյժ ·
Հազարամեայք կանգնէին յուշք փա-
ռապանծ ,

And Evan's, Donald's fame rings in
each clansman's ears!

And Ardennes wawes above them her
green leaves,
Dewy with nature's tear-drops, as
they pass,
Grieving, if aught inanimate e'er
grieves,
Over the unreturning brave, — a-
las!
Ere evening to be trodden like the
grass
Which now beneath them, but abo-
ve shall grow
In its next verdure, when this fiery
mass
Of living valour, rolling on the foe,
And burning with high hope, shall
moulder cold and low.

Last noon beheld them full of lusty
life,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Եւան, Տօնալտ հռչակէին ըստ տոհմն
իւրեանց:

Շարժլի զնդքօք Արտէն կանաչ'ի տերև,

Յանցըս նոցուն՝ ցօղով՝ բնութեան ար-
տասուօք
Լայ թաթաւեալ, թէ լո́ն անշունչք
արդարեւ,
Յանդարձական վերայ քաջացն այն, ե-
ղո́ւկ,
Ոյք ընդ երեկս էյեն կոխանք էբր ըղ-
սէզ՝
Զոր արդ կոխեն նոքա. և սա փթը-
թի նոր.
Իսկ կենսազգեաց խուռըն բանակդ
այդ հըզօր՝
Որ մեծայոյս գրոհ տայ յստոխն՝ ալեաց
պէս,
Անկցի տապաստ և ցուրտ լուծեալ
մեցամէս:

Երիկեան տիւն ետես առոյգս ըղնոսէն,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Last eve in Beauty's circle proudly
gay,
The midnight brought the signal-so-
und of strife,
The morn the marshalling in arms,
the day
Battle's magnificently-stern array!

The thunder-clouds close o'er it,
which when rent
The earth is cover'd thick with o-
ther clay,
Which her own clay shall eover,
heap 'd and pent,
Rider and horse, — friend, foe, —
in one red burial blent!

———

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Երեկուն՝ սէգս՝ ընդ գեղեցկաց գալ 'ի
պար.
Զայն ետ մարտի պահ հասարակ գի-
շերին,
Այգըն ծագեաց նոցին 'ի ռազմ դա-
սավար,
Եւ տիւն 'ի պերճ սպառազինէր զինու-
զարդ:
Ամպրոպ շանթից ծածկեաց ըզվայրն,
եւ բացաւ.
Ու ահա երկիր կաւ իմն ունէր խիտ
զիւրեաւ՝
Զոր ջիւրն 'ի կաւ մընայր ծածկել
խուռն եւ հարթ,
Ի մի կարմիր հող զուրողք, ոսոխք, ձի
եւ մարդ:

TO TIME

Time! on whose arbitrary wing
  The varying hours must flag or fly,

Whose tardy winter, fleeting spring,

  But drag or drive us on to die, —

Hail thou! who on my birth bestow'd

  Those boons to all that know thee known;
Yet better I sustain thy load,

  For now I bear the weight alone.

I vould not one fond heart should share

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ

Է՛ ժամանակ, որ ըստ թեւոյըդ հաճոյս
Գնացուցանես կամ կասես զժամս զա֊
նազան,
Որոյ դանդաղ ձմեռըն, գարուն վա֊
ղախոյս:
Ի մահ ըզմեզ վարեն փութով ուանա֊
գան.

Կեցցես՜ ո՛վ դու, որ շնորհեցեր 'ի ծնըն֊
դեանս՝
Ըզձիր ծանօթ որոյ ըզքեզ ճանա֊
չեն.
Քաջիկ ըզգամ այժմ ըզբեւեռնըդ տու֊
գանս
Զի միայնակ ըզծանրութիւն կրեմ ըն֊
ձէն.

Ոչ կամիմ ո՛չ եթէ կրէ սիրտ գորովն

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

The bitter moments thou hast given;
And pardon thee, since thou couldst spare
All that I loved, to peace or heaven.

To them be joy or rest, on me
Thy future ills shall press in vain;
I nothing owe but years to thee,
A debt already paid in pain.

Yet even that pain was some relief;
It felt, but still forgot, thy power:
The active agony of grief
Retards, but never counts the hour.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ըզգառնորակ վայրկեանս՝ զոր դուդ
    ինձ ետուր·
Թողեալ եմ քեզ, քանզի ոչ ես սի-
    րեցի՝
Խնայեցեր կալ յերկինս կամ աստ 'ի
    յանդորր·

Թող հանգիցեն եւ զուարճասցին, զիս
    'ի զուր
Կուտեալ չարեք քո Ճնշեսցեն յա-
    պառնին·
Քեզ չըպարտիմ ինչ, բայց զամացըս
    տրխուր,
Պարտք՝ զոր կանխաւըն հատուցի վըշ-
    տագին։

Սակայն եւ վիշտք չեղեն համայն աննըշ-
    մար,
Թէպէտ ըզգան նուազել ըզքո ձեռին
    սաստ·
Անագանէ օրհաս ցաւոց սաստկահար
Այլ ոչ Թըռչէ զԹըռուցեալ ժամս
    յանըզգաստ։

In joy I've sigh'd to think thy flight
  Would soon subside from swift to slow;
Thy cloud could overcast the light,
  But could not add a night to woe;

For then, however drear and dark,
  My soul was suited to thy sky;
One star alone shot forth a spark
  To prove thee — not Eternity.

That beam hath sunk, and now thou art
  A blank; a thing to count and curse
Through each dull tedious trifling part,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ի խընդութեան հառաչէցի °նդ Թռիչըս քոյ՝
Թէ յամրանայ երագութիւնդ այդ թեւոց.
Մարթ է ամպոյդ ածել ստուերածըս լուսոյ՝
Այլ ոչ գիշերըս յաւելուլ ինչ ցաւոց:

Քանզի յայնժամ Թէպէտ տըխուր եւ մըթին՝
Հոգիս ձըգեալ գընայր զերկնից քոյ ըզհետ ,
Մի միայն աստըղ ճաճանչէր անդըստին
Ցայտնել՝ զի չես յաւերժութիւն դու անկէտ:

Սուզաւ ճաճանչն այն. արդ ոչինչ ես դու էր ,
Թըւարկութեան եւ անիծիցնըշաւակ ,
Ընդ բնաւ մասանցըդ սեաւ , տաղտուկ ու առաւէր ,

Which all regret, yet all rehearse.

One scene even thou canst not deform;
The limit of thy sloth or speed

When future wanderers bear the storm

Which we shall sleep too sound to heed:

And I can smile to think how weak

Thine efforts shortly shall be shown,

When all the vengeance thou canst wreak
Must fall upon — a nameless stone.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Զոր աշխարէ համայն, Թըւէ եւ համակ։

Ըշտեսարան եղծանել չէք քո հընար.
Զերագուլթեանդ կամ զյապաղմանըդ սահման՝
(Երբ յետ մեր այլք լիցին 'ի քէն մըրրկահար)
Ոչ եւս լուիցուք՝ գոլով 'ի խոր 'ի ներհման,

Զծաղու եկկից՝ յիշեալ Թ' ճըր յետ սակաւու
Տըկարասցի ձիգնըդ ջանից բազմադէմ,
Յորժամ համայն մըԹերք քինուդ վըրժառու
Կուտեալ հարցեն զանանուն մի եւեթ վէմ։

STANZAS

COMPOSED

DURING A THUNDER-STORM

Chill and mirk is the nightly blast,
Where Pindus' mountains rise,
And angry clouds are pouring fast
The vengeance of the skies.

Our guides are gone, our hope is lost,
And lightnings, as they play,
But show where rocks our path have
cross'd,
Or gild the torrent's spray.

Is yon a cot I saw, though low ?
When lightning broke the gloom —

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ՏԱՂ

ԵՐԳԵԱԼ

Ի ՇԱՆԹԱՁԻԳ ՄՐՐԿԻ

Ցուրտ եւ մըթին մէգ զայս գիշերս
Պատէ զլերամբ Պինդոսի ,
Ամպք թօնընկէց թափեն մըթերս
Ջահեղասաստն եթերի .

Չեն առաջնորդք մեր աստ , չիք յոյս .
Փայլատակունք յայտնեն շուրջ
Կամ առապարս հետակոյս

Կամ ոսկեվառ հեղեղ լուրջ .

Հիւղ արդեօք դ՚ այդր իցէ ցածուն ,
Յորժամ փայլակըն ծագի —

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

How welcome were its shade! — ah,
no!
'Tis but a Turkish tomb.

Through sounds of foaming waterfalls,
I hear a voice exclaim —
My way-worn countryman, who calls
On distant England's name?

A shot is fired — by foe or friend?
Another — 't is to tell
The mountain-peasants to descend,
And lead us where they dwell.

Oh! who in such a night vill dare
To tempt the wilderness?
And who 'mid thunder-peals can hear
Our signal of distress?

And who that heard our shouts would
rise
To try the dubious road,
Nor rather deem from nightly cries
That outlaws were abroad?

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Զի՛ ցանկալի մեզ շուք նորուն. —

Այլ ո՛չ, դամբան է Տաճկի։

Կարկաջահոս ընդ ջուրց սահանս
Ես ձայն լըսեմ գոչելոյ.
Մի՛ ուղեցոյցն իմ չքնական
Կորդայ զանուն Անգղիոյ։

Հրացան ձայնթէ. ոսո՞խ թէ հիւր.
Ահա միւս եւս. գայ 'ի վայր
Գունդ լեռնակեաց, տանել ընդ իւր
Ըզմեզ 'ի տուն սարավայր։

Ո՞ իշխեսցէ յայս գոյն գիշեր
Փորձել զընացս յամայւոջ.
Ո՞ լուիցէ զձայն վըտանգիս մեր
Ի կայծականցըս Թընդոջ.

Կամ թէ լըւեալ իսկ՝ յարիցէ՞

Ընդ ճանապարհ կեղակարծ,
Ո՞չ մանաւանդ կարծիցէ
Հունչ գիշերոյ արտալած։

Clouds burst, skies flash, oh, dreadful
hour!
More fiercely pours the storm!
Yet here one thought has still the po-
wer
To keep my bosom warm.

While wandering through each bro-
ken path,
O' er brake and craggy brow;
While elements exhaust their wrath,
Sweet Florence, where art thou?

Not on the sea, not on the sea —
Thy bark hath long been gone:
Oh, may the storm that pours on me
Bow down my head alone!

Full swiftly blew the swift Siroc,
When last I press'd thy lip;
And long ere now, with foaming shock,
Impell'd thy gallant ship.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ամպք շանթեն, օդք տեղան, ժա՛մ չար·

Ժայթքեն հեղեղք սաստկագայր·
Այլ դեռ խորհուրդ մ' յիս ունի կար

Զեռուցանել զծոցս յամայր:

Մինչ թափառիմ 'ի դար ու 'ի դիւր

Ընդ թուփս եւ սար ժայռունակ,
Ցապշոպ տարերցըս յախըռնթոր
Ո՞ւր կաս քաղցրիկ Փլորենտաւակ:

Ո՛չ 'ի ծովին, ոչ 'ի ծովին·
Նաւ քո գընա՛ց 'ի վաղուց·
Իցե՛ւ որ շուրջս հնչէ մըրրիկ
Ցիս լոկ հանէր ըղձայրուց:

Մինչ հուսկ տայի շըրթանցդ համբոյր
Շընչէր հարաւ անուշակ·
Եւ փրփրադէզ փութայր հարոյր
Վարէր ըղսեգ քո նաւակ:

Now thou art safe; nay, long ere now
   Hast trod the shore of Spain;
'Twere hard if aught so fair as thou
   Should linger on the main.

And since I now remember thee
   In darkness and in dread,
As in those hours of revelry
   Which mirth and music sped;

Do thou, amid the fair white walls,
   If Cadiz yet be free,
At times from out her latticed halls
   Look o'er the dark blue sea;

Then think upon Calypso's isles,
   Endear'd by days gone by;
To theirs give a thousand smiles
   To me a single sigh.

And when the admiring circle mark
   The paleness of thy face,
A half-form'd tear, a transient spark
   Of melancholy grace,

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Արդ վաղ դու 'րեմըն ծովապուրծ
Ճեմիս յափունս Սպանիոյ.
Ձէր խոկ դէպ ցարդ խաղ լինել ջուրց
Գեղեցկի քեզ նըմանւոյ։

Եւ զի յիշեմ զքեզ տակաւին
Ի խաւարչուտ 'ի մըթանս,
Որպէս յանցեալ ժամս անդ հեշտին
Ի ձայնս երգոց ու 'ի հրճուանս.

Օ՛ն թէ Կադիքս իցէ ազատ,
Յորմունս անդ պերճ եւ սպիտակ
Դու 'նդ դահլըճայց վանդակապատ
Յառեա՛ց ընդ ծովս կապուտակ.

Ա՛ծ զԿալիպսեայ կըղզեակն 'ի միտ
Յանցեալ աւուրս ըղձալի.
Տո՛ւր տո՛ւր այլոց հազար ժըմիտ,
Ինձ հառաչանս եւեթ մի։

Եւ մինչ դիտէ ակումբն ըզքեւ
Ըզդալկահար գոյն դիմաց,
Զարտօսր անկազմ եւ զկայծ թեթեւ
Մելամաղձիկըդ շնորհայ,

Again thou'lt smile, and blushing shun
Some coxcomb's raillery;
Nor own for once thou thought'st of one,
Who ever thinks on thee.

Though smile and sigh alike are vain,
When sever'd hearts repine,
My spirit flies o'er mount and main,

And mourns in search of thine.

Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Դարձեալ ժըպտեա՛ց եւ ըզգա՛ստ լեր
 Ի ծաղրածուաց փաղաքուշ·
 Եւ մի՛ պատմես թէ յիշեցեր

 Զոր զքեզն ունի մըշտայուշ:

Թէպէտ զուր են հառաչք եւ ծաղր
 Յորժամ հեծեն սիրտք անջատ,
 Այլ թռուցեալ շունչս ընդ ծովս եւ
 սար
 Լալով խնդրէ զքոյդ անհատ:

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

CHURCH

OF S.t PETER

But lo! the dome — the vast and wondrous dome,
To which Diana's marvel was a cell —
Christ's mighty shrine above his martyr's tomb!
I have beheld the Ephesian's miracle —
Its columns strew the wilderness, and dwell
The hyaena and the jackall in their shade;
I have beheld Sophia's bright roofs swell
Their glittering mass i'the sun and have survey'd

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ՏԱՃԱՐ

Ս. ՊԵՏՐՈՍԻ

Ահա գումբէթն ընդարձակ ահա գում-
բէթն հրաշալի,
Առ որով խուն Անահտայն մեհեան
թըւի տաղաւար.
Սա 'ի շիրիմ վըկային կանգնեալ սե-
ղան Քրիստոսի:
Տեսի զչըքնաղ ես շինուած զԵփեսո-
սին հրաշափառ.
Վայրավատին սիւնք անկեալ նորուն
կային յամայի,
Ըզբորենի և զյովազ 'ի հովանոջն իւր
բնակել.
Տեսի զսըրբոյն Սոփիայ ձեղունս 'ի
փայլ արեւուն,
Յաջողեցաւ ընդ գաւիրն այն սըրբա-
փայլ ինձ յառել

Its sanctuary, the while the usurping Moslem pray'd;

But thou, of temples old, or altars new,
Standest alone — with nothing like to thee —
Worthiest of God, the holy and the true.
Since Zion's desolation, when that He
Forsook his former city, what could be,
Of earthly structures, in his honour piled,
Of a sublimer aspect? Majesty,

Power, Glory, Strength, and Beauty, all are aisled
In this eternal ark of worship undefiled.

Enter: its grandeur overwhelms thee not;

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:22 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Մինչ աղօթկերք անդ կային մահմե-
տականք աւարք նորուն:

Այլ դու միայն կաս 'ի հին եւ նոր տա-
ճարս եւ սեղան,
Դու միայնակ կաս կանգուն չունելով
զոք հաւասար.
Դու լոկ սրբոյն Աստուծոյ եւ Ճըշ-
մարտին քաջ արժան:
Ո՞ յերկրաւոր տաճարաց մըտցէ գե-
ղոյդ 'ի պայքար.
Յորմէ հետէ Սիովնի յաւեր գործաւ
սուրբ խորան
Եւ ըզփառացն իւր եթող տէր բնա-
կութիւն ըզնախկին,
Ահեղութիւն, մեծութիւն եւ փառք
եւ գեղ աստանօր
Համախըմբեալ ընդ յարկաւդ յաւեր-
ժական տարածին,
Ուր սուրբ ուանխտաւըն պաշտի Ճշմար-
տութիւն երկնաւոր:

Մո՛ւտ աղէ. ո՛չ ընկճեսցիս ո՛չ մեծու-
թեամբ դու նորին.

And why? it is not lessen'd; but thy
mind,
Expanded by the genius of the
spot,
Has grown colossal, and can only
find
A fit abode wherein appear enshrin-
ed
Thy hopes of immortality; and thou
Shalt one day, if found worthy, so
defined,
See thy God face to face, as thou
dost now
His Holy of Holies, nor be blasted
by his brow.

Thou movest — but increasing with
the advance,
Like climbing some great Alp, which
still doth rise,
Deceived by its gigantic elegance;

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ոչ առ նորայն ինչ նուաճել, այլ առ
լայնել մրտաց քոց,
Հրսկայաբար աճելով 'ի ձեռն ոգւոյ
տաճարին.
Զի եւ ոչ մլրուր գտցի տեղի պատկան
ըղձից քոց
Բայց 'ի դադարն ուր քո յոյսք յան-
մահութիւն վերբերին:
Որ եկեսցէ եւ տեսցես, թէ ոչ գտցիս
անարժան,
Տեսցես դու դէմ յանդիման զաստուա-
ծութիւնն իսկ անճառ
Որպէս զիւրն աստ տեսանես ըզսըր-
բութիւն սրբութեան,
Տեսցես եւ մի՛ հողասցիս յաչացն ահէ
վեհափառ:

Յառաջ խաղաս... եւ աճէ նա յառա-
ջելդ եւս քան զեւս,
Որպէս գնալով ընդ Ալպեայց բար-
ձրադիտակ զառ 'ի վեր
Հըսկայակերպ գայ 'ի յայտ ցորչափ
պընդիմն 'ի վերելս,

Vastness which grows — but grows
to harmonise —
All musical in its immensities;

Rich marbles — richer painting —
shrines where flame
The lamps of gold — and haughty
dome, which vies
In air with Earth's chief struc-
tures, though their frame
Sits on the firm-set ground — and
this the clouds must claim.

Thou seest not all; but piecemeal thou
must break,
To separate contemplation, the great
whole;
And as the ocean many bays will
make,
That ask the eye — so here con-
dense thy soul
To more immediate objects, and
control

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Աճել աճէ հարազատ վայելչութ՟ն
առ ընթեր·
Դաշնակութիւն լինի եւ չափ սիրէ
համայն անդ գոգցես ,
Վէմք պատուական , գեղանկար պատ-
կերք , սեղանք շողշողուն —
Ի բոց ոսկեակ կանթեղաց , եւ յաղ-
թականն այն գումբէթ
Հանուրց երկրի չինուածոց՝ թէ եւ
նոքա ղտակ առնուն
Գետնոյ վերայ , ամպածրար սորայն
սլանոյ ծայր եւեթ :

Այլ դեռ ըզբնաւ ոչ տեսեր , ո՛ն քակեա
լո՛յծ ըզբոլոր ,
Եւ յառեալ մի առ մի տես զամենայ-
նին ըզմասունս ·
Իբր ովկիան բիւր յափունսըն գործէ
ծոց գոգաւոր
Ական տեսոյ արժանիս · ծրարեա զհո-
գւոյդ քո զաչկունս ,
Ուրոյն ուրոյն դիտելով , դիր սանձ
մըտաց զգուշաւոր ,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Thy thoughts until thy mind hath got by heart
Its eloquent proportions, and unroll
In mighty graduations, part by part,
The glory which at once upon thee did not dart,

Not by its fault — but thine: our outward sense
Is but of gradual grasp — and as it is
That what we have of feeling most intense,
Outstrips our faint expression; even so this
Outshining and o'erwhelming edifice
Fools our fond gaze, and, greatest of the great,
Defies at first our Nature's littleness,

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Մինչեւ սըրտիդ քո հարցին գեղա-
պատշաճ տիպք նորուն,
Եւ փոքր առ փոքրը կըրթեալ 'ի տե-
սութիւն բերիցես
Ըզհրաշագեղ պատկերին զանհամե-
մատ մեծութիւն՝
Զոր 'ի սկըզբան չկարացեր գըրաւել
աչացդ 'ի միտ տես:

Ոչ առ նորին ինչ՝ այլ քոյ զգայականիդ
թերութեան՝
Որում պատկերք եւ ընդ եւ կերպա-
րանին արտաքոյ,
Եւ չըքաւեն 'ի մեզ բանքներքին զգաց-
մանց գոլ թարգման.
Հանգոյն եւ յայս սխրալի յահեղա-
խրոխտ չինուածոյ
Շլացեալ աչացս 'ի պատրանս ըմբռնելն
մեծ պակուցման,
Երբ մեծութիւնն ահեղ՝ խաղ զփոքրը-
կութեամբս առնէ զմեր.
Մինչեւ տակաւ ընդլայնեալ մերոյ մը-
տաց ընդ նըմին

Till, growing with its growth, we
thus dilate
Our spirits to the size of that they
contemplate.

Then pause, and be enlighten'd;
there is more
In such a survey than the sating
gaze
Of wonder pleased, or awe which
would adore
The worship of the place; or the
mere praise
Of art and its great masters who
could raise
What former time, nor skill, nor
thought could plan;
The fountain of sublimity displays

Its depth, and thence may draw the
mind of man
Its golden sands, and learn what
great conceptions can.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

'Դարձակեսցուք եւ զհոգիս քաջահա-
սուք այնց լինել
Որոց լոկով զարմացմամբ կայաք յա-
ռաջն 'ի զընին:

Արձանացեր 'ի միտ ա́ռ, զի մեծ են շահք
գիտմանդ այդ
Քան զըսքանչանս վայրապար կամ
զահ տեղւոյն սըրբութեան
Կամ զհիացումն ընդ արուեստ ճար-
տարութեան որ կան անդ,
Եւ ընդ ճարտարս՝ որք զհանուրց վեհն
ամբարձին զայն արձան,
Որ ոչ ձեւին առաջնոց եւ ոչ մըտաց
եկն 'ի յայտ:
Վըսեմութիւն համօրէն աստանօր կայ
հոլանի.
Աստուած կարէն մի առ մի քակել հա-
նել միտք մարդոյ
Զոսկեզլինիկ աւազոյն առնուլ ըզչափ
պայմանի,
Եւ գիտել որքան զօրէն մեծամեծ
գիւտք հանճարոյ:

ON THE DEATH

OF A YOUNG LADY[1]

Cousin to the Author, and very dear to him.

Hush'd are the winds, and still the evening gloom,
Not e'en a zephyr wanders through the grove,
Whilst I return, to view my Margaret's tomb,
And scatter flowers on the dust I love.

Within this narrow cell reclines her clay,
That clay, where once such animation beam'd;

1 The author claims the indulgence of the reader for this piece, as it was written at the age of fourteen.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ի ՄԱՀ ՕՐԻՈՐԴԻ ՄԻՈՑ ՔԵՌՈՐԴԻ ՔԵՐԹՈՂԻՆ ԵՒ ՍԻՐԵԼԻ ՑՈՅԺ ՆՄԱ[1].

Հոլմախաղաղ կան այերք, մռայլ է ե-
րեկս և անդորր,
Եւ ոչ սըղոխ մի զովաշունչ շընչէ 'նդ
անտառըս մայրեայ.
Եւ ես երթամ ի խոկալ ըզՄարդար-
տայ գերեզման,
Եւ ընդ աճիւնան անձկալի սըփռել
ծաղկունըս պէսպէս:

Ցայսմ ի յանձուկ տապանի կայ հան-
գուցեալ աճիւն իւր,
Որ վայրէկ մի յառաջ ճառագայթէր
այնչափ կեանս.

1 Յօրինեաց զտաղս Լորտ Պայրն 'ի չորեքտասան ամս հասակին, որոյ վասն խնդրէ զներել ընթերցանելեացն:

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

The King of Terrors seized her as
his prey,
Not worth nor beauty have her life
redeem'd.

Oh! could that King of Terrors pity
feel,
Or Heaven reverse the dread de-
crees of fate,
Not here the mourner would his
grief reveal,
Not here the muse her virtues would
relate.

But wherefore weep? Her matchless
spirit soars
Beyond where splendid shines the
orb of day;
And weeping angels lead her to
those bowers
Where endless pleasures virtue's
deeds repay.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Իշխանն Արհաւրաց կապտեաց հաւ
զայն յաւար.
Ոչ արդիւնք կամ գեղմ շնորհ փըր-
կել ըզնա կարացին:

Ո՛հ Արքայն Զարհուրանաց թէ գորովէլ
ինչ կարէր,
Եթէ երկինք մեղմեալ էին զգաստա-
կնիքն անողոք,
Որ արտասուէն արդ ըզնա ոչ այլ ցա-
ւօք մորմոքէր,
Եւ ոչ Մուսա զուղղութիւնն առնոյր
յայտնել աստանօր:

Այլ հիմ իցէ արտասուել. հեզահամ-
բոյրն իւր հոգի
Սլացաւ 'ի վեր քան զաստեղս ուր
արուընջեանն է արփի.
Եւ զուարթունք արտասուօք ածեն ի
սուրբ զինքն անտառս.
Ուր ուղղութեան են մըրցանակք ան-
թիւ հաճոյք վայելից:

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

And shall presumptuous mortals
Heaven arraign,
And, madly, godlike Providence accuse?
Ah! no, far fly from me attempts so vain;—
I 'll ne'er submission to my God refuse.

Yet is remembrance of those virtues dear,
Yet fresh the memory of that beauteous face;
Still they call forth my warm affection's tear,
Still in my heart retain their wonted place.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Եւ մեք ժըպիրհ մահացուք, տըրտո՞ւնջ
ունիմք մեք զերկնից,
Եւ յետսամիտք յառնեմք ընդդէմ
երկնաւորին հրամանաց.
Ո՛հ քաւ յինէն ի բացեայ անմիտ խոր-
հուրդք այսպիսի.
Ոչ ժըխտեցից Աստուծոյ զպարգեւ կա-
մացս իմ ձօնի:

Համայն և այսպէս քաղցր է յիշել զուղ-
ղութիւնն.
Հեշտ է ածել ընդ միտ զանոյշ ըղձերն
և պայծառ.
Արտասուք իմ անդադար տեղացեն
յորդ վտան իւր,
Եւ պատկեր իւր դրոշմեալ կացցէ
յաւէժ ի սիրտ իմ:

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

TO THE DUKE

OF DORSET

Dorset! whose early steps with mine have stray'd,
Exploring every path of Ida's glade;
Whom still affection taught me to defend,
And made me less a tyrant than a friend,
Though the harsh custom of our youthful band
Bade *thee* obey, and gave *me* to command;
Thee, on whose head a few short years will shower
The gift of riches and the pride of power;

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԱՌ

ԴՈՒՔՍՆ ՏՈՐՍԷԴ

Տորսէ՛դ, ընկեր ըզբօսանաց պատանե-
կան իմ աւուրց,
Մինչ քև ընդ հովանուտ շաւիղս Ի-
դայ յածէաք,
Դու՝ որոյ գըթովըն վարժեցայ պաշտ-
պան կալ,
Եւ ում քաղցըր սիրելի՝ քան բըռնաւոր
ոք եղէ,
Համայն խիստ իսկ օրինօք գումարտա-
կիս մեր խըմբի,
Որ ինձ զիշխանութիւն՝ քեզ ըզհլու-
թիւն տայր հրաման.
Դու՝ որ տեսցես ընդ սակաւ ամս տե-
ղով քոյինդ ի գլուխ
Ըզտուրըս Ճոխութեանց, փառս և
պատիւ զօրութեան,

E'en now a name illustrious is thine
own,
Renown'd in rank, nor far beneath
the throne.
Yet, Dorset, let not this seduce thy
soul
To shun fair science, or evade con-
trol,
Though passive tutors, fearful to
dispraise
The titled child, whose future breath
may raise,
View ducal errors with indulgent
eyes,
And wink at faults they tremble to
chastise.
When youthful parasites, who bend
the knee
To wealth, their golden idol, not to
thee,—
And even in simple boyhood's open-
ing dawn
Some slaves are found to flatter and
to fawn, —

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Որ այժմէն հռչակապանծ գոլով ա-
նուանդ հոյակապ,
Բարձիւ ճոխանաս՝ որ չէ ընդհատ ի
դահէ։
Համայն Տորսէդ մի՛ լիցի քեզ հաւա-
տարիմ համարել
Փախչել ի գիտութեանց, զամենայն
սանձ խորտակել,
Թէ և վարժիչք ապիրատք՝ առ ահի
ոչ հաճոյ գոլ
Մանկանն ազատի՝ ում լիցի կար բաշ-
խելոյ
Բարձս և պատիւ՝՝ի Թերութիւնսդ ա-
չառանօք հայեսցին,
Եւ խիթացեալք պատուհասել՝ անտես
զյանցուածսդ արասցեն։
Յորժամ արքուն մարդելոյզք ծունըր
դընեն առաջի
Ոչ քոյ՝ այլ ճոխութեան, նոցին աս-
տուած ոսկեձոյլ.
— Զի և յաւուրց ճիղմ մանկութեան
որ անկեղծիկն է և սեռն,
Շողոքորթեն մարդելոյզք պաշտօն տա-
նել զինչ ըստրուկ —,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

When these declare, « that pomp
alone should wait
On one by birth predestined to be
great;
That books were only meant for
drudging fools,
That gallant spirits scorn the com-
mon rules; »
Believe them not; — they point the
path to shame,
And seek to blast the honours of
thy name.
Turn to the few in Ida's early
throng,
Whose souls disdain not to condemn
the wrong;
Or if, amidst the comrades of thy
youth,
None dare to raise the sterner
voice of truth,
Ask thine own heart; 't will bid
thee, boy, forbear;
For *well* I know that virtue lingers
there.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Մինչ բարբառին մեծաբանս ասել
« Թէ դէպ է պանծալ
Շրջել փառօք որոց ի բնէ յաւագու֊
թիւն է ծընեալ.
Զի մատեանք գըրեալք են լոկ վասն ոյց
ի մոյր շըրջեցին,
Զի վեհ ոգւոց ապախտ առնել է զհա֊
սարակաց օրինօք. »
Մի հաւատար՝ զի մատնանիշ առնեն
շաւիղս ամօթոյ
Եւ ջանան չիջելափառ առնել ըզփառս
անուան քում.
Ընտիր արա ի դասու քոց առոյգանձն
ընկերաց,
Ոյց պատրաստ լիցէ սիրտ ատել ըզ֊
չար աներկմիտ.
Եւ թէ ոչ գըտցի ի նոսին ոք աներ֊
կիւղ, ըզխիստ ձայն
Ճըշմարտութեան բարբառել, հարց
զանպատիր սիրտ քոյին,
Նա ոչ խաբէ՝ քանզի գիտեմ զի ուղ֊
ղութիւն անդ բնակէ.

Yes! I have mark'd thee many a
passing day,
But now new scenes invite me far
away;
Yes; I have mark'd within that ge-
nerous mind
A soul, if well matured, to bless
makind.
Ah! though myself by nature haugh-
ty, wild,
Whom Indiscretion hail'd her fa-
vourite child;
Though every error stamps me for
her own,
And doomes my fall, I fain would
fall alone;
Though my proud heart no precept
now can tame,
I love the virtues which I cannot
claim.
'T is not enough, whith other sons of
power,
To gleam the lambent meteor of an
hour;

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Ի հերուն հետէ այո՛ դու մեծարոյ եղեր
ինձ,
Այլ խընամք ինձ նորանոր մեկնել ի
քէն տան հրաման։
Այո՛ տեսի ազնուախոհ մեծանձն ոգի
ես ի քեզ,
Որով թէ քաջ վարեսցիս՝ բերկրե-
ցուսցես ըզմարդիկ·
Ո՛հ ես ինքնին՝ թէպէտ բնութիւն
բուռն և խըրոխտ զիս ըստեղծ,
Ցար ի վրիպանըս զառածեալ՝ կընքեալ
յանշուշտ կործանումն,
Այլ կործանել կամիմ միայն և մեծա-
րել մեծարեմ
Զառաքինի ուղղութեանն յորոց թա-
փուրըն գտանիմ,
Եւ թէպէտ ոչ մի խրատ զսիրտ իմ
կարէ ողոքել։

Ոչ շատ է քեզ ի մէջ այլոց որդւոց հըզօր
զօրութեան
Փայլել լուսով վաղանցիկ զինչ երևայթ
ընդ այերս·

To swell some peerage page in
feeble pride,
With long-drawn names that grace
no page beside;
Then share with titled crowds the
common lot —
In life just gazed at, in the grave
forgot;
While nought divides thee from the
vulgar dead,
Except the dull cold stone that
hides thy head,
The mouldering 'scutcheon, or the
herald's roll,
That well-emblazon'd but neglect-
ed scroll,
Where lords unhonour'd, in the
tomb may find
One spot, to leave a worthless
name behind.
There sleep, unnoticed as the
gloomy vaults
That veil their dust, their follies,
and their faults,

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ոչ մարթի քեզ շատանալ սին պար-
ծանօք յաւելուլ
Դոյզն անուն 'ի տարեգիրս յանչափ
այնչափ շարս անուանց ,
Վիճակակից լեալ յետ մահու մոռա-
ցելոց մինչ ի սպառ ,
Մինչ վէմ ցըրտին զոսկերսդ լոկ բար-
ժանեսցէ ի ռամկէն
Նըշանաւոր ի պաճոյճս և՛ ի ժան-
գահար կընքագրոշմ
Պահեալք խնամովք և ոչ ումեք ինչ
ի զարմանս յակն անկեալք.

Ուր իշխանք անպատուեալք կարեն
գտանել ի շիրմի
Տեղի մի՝ թողեալ ըզհետ իւրեանց ա-
նուն անարժան .
Անդ ննջեն , անծանօթք հանգոյն տը-
խուր կամարաց
Քօղարկեալ զանձինս իւրեանց , զյի-
մարութիւնս և վրիպանս.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

A race, with old armorial lists
o' erspread,
In records destined never to be
read.
Fain would I view thee, with pro-
phetic eyes,
Exalted more among the good and
wise,
A glorious and a long career pur-
sue,
As first in rank, the first in talent
too:
Spurn every vice, each little mean-
ness shun;
Not Fortune's minion, but her
noblest son.
Turn to the annals of a former day;

Bright are the deeds thine earlier
sires display.
One, though a courtier, lived a man
of worth,
And call'd, proud boast! the Bri-
tish drama forth.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ազգ մի՝ լի ի դըրուագաց կերտեալ
շարս
Ի յիշատակս սահմանեալք չլինել եր-
բէք ընթեռնլի:
Մինչ նըկատող ակամբ ի հոյլս խըճ է
դիտել ինձ ըզքեզ
Ամբարձեալ ազնըւագութ և իմաս-
տուն որերոյ ,
Եւ անցանել ի հանդէս երկայնաձիգ
լի փառօք
Յառաջընտիր ուսագութեան՝ իմաս-
տութեամբ և ծագմամբ.
Առաթուր հարեալ զախտս՝ ամենեւին
անվատթար ,
Պահպանեալ ոչ ի բախտէ այլ գեր
ազնիւ իւր որդի:
Դարձի՛ զաչըրդ և տես ըզտարեգիր ան-
ցելոյն
Ուր դրոշմեալ կան հանդէսք մեծա-
համբաւ քոյ հարանց.
Միում եղև փառք հայր լինել թատր-
երգութեանըս մերում.
Մին մեծ եկաց ի մարտի , ի սինկլի-
տոսն , յարքունիս ,

Another view, not less renown'd
for wit;
Alike for courts, and camps, or se-
nates fit;
Bold in the field, and favour'd by
the Nine;
In every splendid part ordain'd to
shine;
Far, far distinguish'd from the glit-
tering throng,
The pride of princes, and the boast
of song.
Such were thy fathers; thus pre-
serve their name;
Not heir to titles only, but to fame.

The hour draws nigh, a few brief
days will close,
To me, this little scene of joys and
woes;
Each knell of Time now warns me
to resign mine:
Shades where Hope, Peace, and
Friendship all were

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Քաջամարտիկ ձեռներէց և սիրելի
մուսայից,
Պարծանք իշխանաց և զարդ չքնաղ
Պառնասեայ:
Այսպէս կացին հաւք քոյին. կալ ըղ-
նոցին փառս յոտին.
Լեր պայազատ ոչ լոկ անուանցն այլ
և նոցին համբաւոյ.
Մերձ է ինձ ժամըն մօտալուտ, փոքըր
միւս ևս ւ՛ ոչ տեսից
Զհանդիսարան պատանեկան իմ հըր-
ճուանաց և ցաւոց.
Ընդ փոյթ հարկ է ինձ լըքանել ըղձի-
րահեշտ հովանոցս,
Յոր կէի ի կեանս յուսով մըտերմու-
թեամբ ւ՛ անդորրու,
Յոյս՝ որ փայլէր երփնազարդ գունա-
գեղիւք փայլ ի փայլ,
Ճաճանչելով համայնասպառ ժամա-
նակին ընդ թեւովք.
Անդոյր՝ զոր չաղմըկէր խորհուրդ ինչ
այլ եկամուտ,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Hope, that could vary like the rain-
bow's hue,
And gild their pinions as the mo-
ments flew;
Peace, that reflection never frown'd
away,
By dreams of ill to cloud some fu-
ture day;
Friendship, whose truth let child-
hood only tell;
Alas! they love not long, who love
so well.
To these adieu! nor let me linger
o'er
Scenes hail'd, as exiles hail their
native shore,
Receding slowly through the dark-
blue deep,
Beheld by eyes that mourn, yet
cannot weep.
Dorset, farewell! I will not ask one
part
Of sad remembrance in so young a
heart;

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Եւ չամբոխէր ազդեցութիւն նախա-
գուշակ աղետից·
Մտերմութիւն՝ որ ժպտի լոկ ի ման-
կութեան սեռն և սերտ։
Ո՛հ չէ ներեալ սիրել զ'երկար որոց
գխտուննն են ի սէր·
Համայնն եանց· ի սիրայնոց ցաւագին
զաչս անջատեմ։
Այսպէս պանդուխտ տարանջատ ի
բնակատնունդ գաւառէն
Դառնայ ի գետափն հայի կոյս կապոյտ
ընդ դաշտն յամրընթաց,
Ցաւագին ականողեօք ոյց չէ տուեալ
արտասուել։
Ողջո՛յն Տորսէդ, ոչ խնդրեմ ես յարբուն
սըրտէդ յուշարար·
Վաղիւըն ջընջեսցէ զանուանս անհետ
անտ՛ խապառ·
Այլ ի հասուն ամս հասակի թերևս
տեսցուք մեք զկրեալս,
Քանզի բախտ եդ ըղմեզ ի նոյն պա-
րոյրս ընթացից,

The coming morrow from thy youthful mind
Will sweep my name, nor leave a trace behind.
And yet, perhaps, in some maturer year,
Since chance has thrown us in the self-same sphere,
Since the same senate, nay, the same debate,
May one day claim our suffrage for the state,
We hence may meet, and pass each other by,
With faint regard, or cold and distant eye.
For me, in future, neither friend nor foe,
A stranger to thyself, thy weal or woe,
With thee no more again I hope to trace
The recollection of our early race:

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Եւ քանզի՛ սինկլիտոսն ի մի և նոյն
вէճ բանից
Մարթիցի Անգղիոյ վերագոչել զմեր
կարծիս .
Ո՛ գիտէ թէ յայնժամ անփոյթ լիցուք
ըզմիմեանց ,
Կամ թէ թերևս անցցուք մօտ ցաս_
մընագին լըռութեամբ .
Անդ յայնժամ ոչ լիցիս ինձ հակառա_
կորդ կամ մտերիմ.
Անփոյթ լիցիմ ես ընդ քո ելս յաջող
բախտիդ կամ ձախող.
Եւ այս հուսկ նուագ յուշ առնել
է պատանութեան ըզմեր ամս .
Ոչ ընդ միմեանս այլ ըմբոշխնեմք
մըտերմութեան ըզհըրձուանս .
Ես ի խռան յայսմհետէ լուայց ըզձայն
քո ծանօթ .
Այլ եթէ ուխտ սըրտի անզօր ի ծած_
կել զկիրսն ի հարկէ ,

No more, as once, in social hours
rejoice,
Or hear, unless in crowds, thy well-
known voice:
Still, if the wishes of a heart un-
taught
To veil those feelings which per-
chance it ought,
If these,—but let me cease the
lengthen'd strain,—
Oh! if these wishes are not breath-
ed in vain,
The guardian seraph who directs
thy fate
Will leave thee glorious, as he
found thee great.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Եւ եթէ ուխտքս այսօրքին ոչ ընդու-
նայն ինչ լցեն,
Զուարթուն՝ բախտիդ քո պահպան՝
այն որ եգիտ ըղձքեզ մեծ
Հրնչեցուսցէ զանուն քո մեծահռչակ
համբաւեալ:

THE TEAR

« O lachrymarum fons tenero sacros
Ducentium ortus ex animo quater
Felix! in imo qui scatentem
Pectore te, pia Nympha, sensit. »

GRAY

When Friendship or Love our sympathies move
When Truth in a glance should appear,
The lips may beguile with a dimple or smile,
But the test of affection 's a Tear.

Too oft is a smile but the hypocrite's wile,
To mask detestation or fear;

Give me the soft sigh, whilst the soul-telling eye
Is dimm'd for a time with a Tear.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ԱՐՏԱՍՈՒՔ

« Ով աղբիւր արտասուաց, ծընեալ 'ի սիր-
տըս բարեգութ
Ըզգըրըբութիւնըս տանողաց. չորեքպատիկ
երջանիկ
Որ զքեզ բըղխեալ ըզգայ յիւր ծոց՝ շնոր-
հիւ գըթած Յաւերժհարսին: »

ԿՐԷՑ

Յորժամ սէր և մտերմութիւն յուզեն
զգօրով մեր և գութ,
Յորժամ Ճըշմարտութեան հարկ է
ծագել յականողխ
Շըրթունք մարթէն պատրել շարժ-
մամբ խուլք կամ ժըպտուք իմն.
Այլ հաւաստիք անհաւատչեայք սե-
ռըն սիրոյ են արտասուք:
Բազում այն է զի ժըպիտ կեղծուպատիր
է նենգութիւն,
Առնել քողածածուկ զատելութիւն
և կամ զերկիւղ.
Ինձ հաճոյ քաղցր այն հառաչ յոր-
ժամ աչկունքն՝ գործիք հոգւոյ,
Վայրիկ մի մըթագնին արտասուաց
ինչ թէ ի կաթիլս:

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Mild Charity's glow, to us mortals below,
Shows the soul from barbarity clear;
Compassion will melt where this virtue is felt,
And its dew is diffused in a Tear.

The man doom'd to sail with the blast of the gale,
Through billows Atlantic to steer,

As he bends o'er the wave which may soon be his grave,
The green sparkles bright with a Tear.
The soldier braves death for a fanciful wreath
In Glory's romantic career;

But he raises the foe when in battle laid low,
And bathes every wound with a Tear.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Անդ է գութ եռանդուն ծանօթանայ հոգի ազնիւ.
Եւ մինչ յայտնէ զինք գըլթութիւն, քաղցրածաւալ սըփռէ զիւրև
Ըզչօղ իւր անոյշ է մի կաթիլ լոկ արտասուաց:
Մարդ թափառոտ 'ի թափս հողմոց և ալէտանջ մըրըրկակոծ
Ընդ կոհակս ատլանտեան կայ խոնարհեալ յալէաց վերայ
Որ ընկլուզցէն զինք ընդ հուպ, և ի վերայ կանաչ դաշտին
Թափէ յաչացն ականողէաց կաթիլ մի լոկ արտասուք:
Մարտիկ մահու դիմագրաւող յուսով ցնորեալ վառ սարդենւոյն
Միջամուխ յասպետական ազատակամ փառաց կըրկէս;
Այլ կարկառէ նա զաջն յաղթող առ պարտեալն իւր թըշնամի
Եւ կաթիլ մի արտասուօք ըզնորուն վէրս առոգանէ:

If with high-bounding pride he return to his bride,
Renouncing the gore-crimson'd spear,
All his toils are repaid when, embracing the maid,
From her eyelid he kisses the Tear.

Sweet scene of my youth! seat of Friendship and Truth,
Where love chased each fast-fleeting year,
Loth to leave thee, I mourn'd, for a last look I turn' d,
But thy spire was scarce seen through a Tear.
Though my vows I can pour to my Mary no more,
My Mary to Love once so dear,

In the shade of her bower I remember the hour

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Թէ երջանիկ և խրոխտապանծ գայ առ
խօսեալն իւր ընկալուչ
Եւ զգեղարդն արիւնաղանդ եդեալ է
ի վայր հանգուցանէ.
Փոխարինեալ են անդ համայն քաջա-
րութեանց իւրոց Ձրգունք
Կալեալ ի գիրկս ըզախրուհին մինչ ի
չըրթունսըն համբուրէ
Եւ արտասուաց մի կաթիլ յայտսըն
փոխան դիտէ ցօղեալ.
Վայր սիրելի իմ մանկութեան, վայր սըր-
բութեան և մտերմութեան
Ուր տարին երազ վազէր սիրոյ տար-
փիցս իմ յանդիման,
Ի թողուլս ըզքեզ տըխրեալ դարձայ
ի տես քո միւսանգամ,
Այլ աչօք արտասուաց հազիւ զբար-
ձունսըդ դիտեցի:
Ինձ լըսելի չէք այլ առնել առ Մարիամ
ուխտից երդմունս,
Առ Մարիամ ինձ այդչափ տարփատեն-
չիկ երբեմն ուրեմն,
Այլ ինձ ի յուշ գայ այն վայրկեան
յոր ՚դ հովանեաւ ծառաստանին

She rewarded those vows with a
Tear.
By another possest, may she live
ever blest!
Her name still my heart must
revere:
With a sigh I resign what I once
thought was mine,
And forgive her deceit with a Tear.

Ye friends of my heart, ere from you
I depart,
This hope to my breast is most
near:
If again we shall meet in this rural
retreat,
May we meet, as we part, with a
Tear.
When my soul wings her flight to
the regions of night,
And my corse shall recline on its
bier,
As ye pass by the tomb where my
ashes consume,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Հատուցումն ուխտիցս իմոց շնորհէր
ի շիթս ինչ արտասուաց:
Այլում է արդ նա զուգակից. իսկ և լի-
նէր երբերջանիկ,
Սիրտ իմ յաւէտ օրհնեսցէ յամայր
ամօք զիւր անուն.
Թողում ըղձիրտն հաւաչանօք զոր
ինձ լինել համարէի.
Եւ ներեմ ուխտաղանցին՝ տալ հեղ-
լով շիթ մի արտասուաց:
Ո՛հ դուք հոգւոյս սիրակցորդք, չև ի մի-
մեանց տարանջատք,
Թողէք ասել ձեզ զիղձ մի ինձ յոյժ
սիրելական.
Թէ գտցուք դարձեալ զիրեարս դե-
ղազուարճ յայս օթևանս,
Իցէ՛ տեսցուք ըղձիմեանս իբր ի Թո-
ղուլս արտասուօք:
Մինչ ի Թաւիշս իւր սլասցի հոգիս ի մար-
զըս գիշերոյ.
Յորժամ մարմինս իմ հանգիցէ ի գա-
գաղն եդեալ յորսայս.
Եթէ լիցի ձեզ անցանել հանդէպ շիր-
մի ոսկերոտեացս,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Oh! moisten their dust with a Tear.

May no marble bestow the splendour
of woe
Which the children of vanity rear;

No fiction of fame shall blazon my
name,
All I ask—all I wish—is a Tear.

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Ո՛հ բարեկամքդ իմ ցօղեցէ.ք մի մի կա-
թիլս արտասուաց:
Ոչ կուծք վիմարդք, ոչ մահարձանք շք-
քեղաշուք սրգոյ ցաւոյ
Զոր ամբառնան ունայնորդէք՝ ի վերայ
իմ վերամբարձցին,
Ոչ պատիւ ինչ սրտապաճոյճ ընկե-
րեսցէ զիմ անուն.
Զոր խնդրեմս համայն ուխտիւք է շիթ
մի լոկ արտասուք:

ON THIS DAY I COMPLETE MY THIRTY-SIXTH YEAR

Missolonghi, Jan. 22, 1824.

'Tis time this heart should be unmoved,
Since others it hath ceased to move:
Yet, though I cannot be beloved,
Still let me love!
My days are in the yellow leaf;
The flowers and fruits of love are gone;
The worm, the canker, and the grief

Are mine alone!
The fire that on my bosom preys
Is lone as some volcanic isle;

No torch is kindled at its blaze —
A funeral pile.
The hope, the fear, the jealous care,

The exalted portion of the pain

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ՅԵՏԻՆ ՏՈՂՔ ՊԱՅՐԸՆԻ

Ի Միսսոլոնկի, ի յունուար, 1824.

Ժամ է սրտիս անուլ արդ դուլ եւ
դադար,
Զի շարժել զայլս այսուհետեւ ոչ զօրէ.
Եւ թէպէտ չէք որ յիս հայի սիրաբար—
Այլ սիրել՝ միշտ ինձ քաղցր է:
Եկեալ հասին սաղարթք կենաց աշաղուն
Ի թօթափել մրրգոց սիրոյն եւ ծաղ-
կան.
Որդն եւ երր արդ եւ ցաւալից անձ-
կութիւն.
Սոքա եւեթ ինձ մնան:
Հրոյն ճարակ որ ի ծոցիս ճապատի՝
Սա զբոյացայտ բերէ կղզեացն ե-
րեւոյթ.
Զրկաւի ճրագ ի խարուկէ յայնմանի.
Դամբանապամս փայտակոյտ:
Ոչ եւս երկիւղ եւ յոյս եւ հոգք նա-
խանձու,
Ոչ եւս վշտաց հաճոյախառըն բաժին,

And power of love, I cannot share,
But wear the chain.
But 't is not *thus*—and 't is not *here*—

Such thoughts should shake my soul, nor *now*.
Where glory decks the hero's bier,

Or binds his brow.
The sword, the banner, and the field,

Glory and Greece, around me see!

The Spartan, borne upon his shield,

Was not more free.
Awake! (not Greece—she *is* awake!)

Awake, my spirit! Think through *whom*
Thy life-blood tracks its parent lake,

And then strike home!
Tread those reviving passions down,

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Եւ ոչ սիրոյ ոյժ ինձ լցեն բաղկացու,
Այլ կրեմ ըզբեռըն նոցին,
Բայց չէ տեղիս այս, չէ տեղիս այս եւ հաղ
Խռովել զոգի մըտածութեամբք այսպունակ,
Մինչդեռ կնքէ փառք դիւցազանցն ըզդագաղ
Կամ ըզճակատ լուսապսակ:
Ահա սուսերք եւ դրօշք եւ դաշտ մարտավար,
Ու ակընկառոյց շուրջ ըզմեօք պիշ Ելլադա.
Սպարտացի յիւրըն կըրեալ է յասպար՝
Չէր ազատիկ քան զոսա:
Զարթիր.— չասեմ քեզ, Յունաստան, զարթեար դու.—
Զարթիր հոգիդ իմ. ծն, հայեաց տես, ընդ որ
Արիւն սըրտիս է լիճն իւր մայր հեղուցու.
Եւ ապա հա՛ր, հար է խոր:
Ըզքէն միըրկեալ կըրից առնեմ ոտընհար.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Unworthy manhood!—unto thee
Indifferent should the smile or frown
Of beauty be.
If thou regret'st thy youth, *why live?*
The land of honourable death
Is here:—up to the field, and give
Away thy breath!

Seek out—less often sought than found —
A soldier's grave, for thee the best;
Then look around, and choose thy ground,
And take thy rest.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Արիութի՜ւն անփառունակ առ որով
Վարկպարազէք էն եւ խոստանք հա-
ւասար՝
Եւ գեղ ժըմտեալ եւ դըսրով:
Թ՛է 'նդ մանկութիւն քո զընդայցես՝ ըզմէ՞
կեաս.
Ահաւադիկ քեզ այս երկիր մահու
վսեմ.
Օ՛ն անդր, արի՛, նահատակեաց ի
դաշտս յայս
Ու արձակես զշունչդ յաղատ
ձեմ:
Խնդրես դու քեզ, — քան ըղխնդիր
դիւրագիւտ, —
Ըզգերեզման մարտկի. այդ մեզ քաջ
յարմար.
Ապա շուրջ աչս ածեալ՝ ընտրեա ըզ-
գուբ մահուդ,
Եւ էջ հանգի՛ր անդ յամայր:

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

INDEX

From the letters of Lord Byron. 4
— To Mr. Moore. 10
— To Mr. Murray 14
Pieces of the armenian history translated By Lord Byron, to exercise himself in the armenian language 21
Piece of a sinodical discourse by St. Nierses of Lampron translated by Lord Byron 33
The epistle of the Corinthians to St. Paul the apostle. (Found in the Armenian Bible as an Apocryphal writing) translated by Lord Byron 37

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Epistle of St. Paul to the Corinthians (Found in the Armenian Bible as an Apocryphal writing) translated by Lord Byron 45
The destruction of Sennacherib. 64
Adress to the Ocean 70
On Waterloo 82
To Time 96
Stanzas composed during a thunder-storm 104
Church of St. Peter 114
On the death of a young lady cousin to the Author, and very dear to him. 126
To the Duke of Dorset 132
The tear 152
On this day J complete my thirty-sixth year 162

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

ՑՈՒՑԱԿ

—

Ի թղթոց Լորտ Պայրընի 5
— Առ Պ. Մուր 11
— Առ Պ. Մըրրի 15
Հատուածք պատմութեան Հայոց թարգմանեալք 'ի Լորտ Պայրընէ, 'ի հրահանգս անձինն 'ի հայ բարբառ. 20
Հատուած ատենաբանութեան Ս. Ներսեսի Լամբրոնացւոյ թարգմանեալ 'ի Լորտ Պայրընէ . . . 32
Թուղթ Կորնթացւոցն առ սուրբ առաքեալն Պաւղոս. (Գտեալ յԱստուածաշունչն Հայոց՝ 'ի կարգի Անյայտից). Թարգմանեալ 'ի Լորտ Պայրընէ 36

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

Թուղթ Պաւղոսի առ Կորնթացիս. (Գտեալ յԱստուածաշունչն Հայոց 'ի կարգի Անյայտից). Թարգմանեալ 'ի Լորտ Պայրընէ . . 44
Կոտորած բանակին Սենեքերիմայ . 65
Ուղերձ առ Ովկեանոս 71
Ի Վաղերլու 83
Առ Ժամանակ 97
Տաղ երգեալ 'ի շանթաձիգ մրրկի : 105

Տաճար Ս. Պետրոսի 115
Ի մահ օրիորդի միոյ քեռորդի քերդողին և սիրելի յոյժ նմա . . 127

Առ Դուքսն Տորսէդ 133
Արտասուք 153
Յետին տողք Պայրընի 163

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by
INTERNET ARCHIVE

Original from
DUKE UNIVERSITY

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd
Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY

100

Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

Digitized by INTERNET ARCHIVE

Original from DUKE UNIVERSITY

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from DUKE UNIVERSITY
Generated on 2015-03-05 07:23 GMT / http://hdl.handle.net/2027/dul1.ark:/13960/t0tq73m6b
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd